Icoana Maicii Domnului din Vladimir
(21 mai/3 iun.; 23 iun./6 iul.; 26 aug./8 sept.)



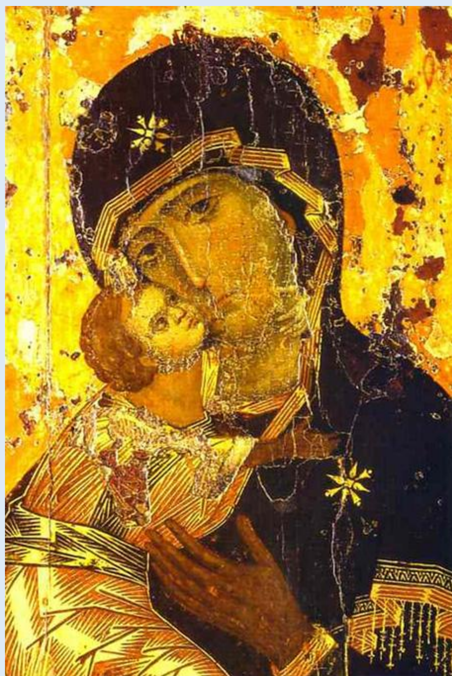
Icoana Maicii Domnului din Vladimir a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca, din blatul de la masa la care Mântuitorul a mâncat împreună cu pururea Fecioara Maria și dreptul Iosif.

În această icoană, Maica Domnului este chipul Bisericii care poartă în ea mântuirea, chiar în timp ce aşteaptă, mărturiseşte şi contemplă învierea prin cruce. Fără să ţină seama de mângâierea Fiului său, Maica Domnului priveşte în depărtare, cu o privire plină de dragoste şi de durere. Chipul său întors către Pruncul care o mângâie, nu către fiul trupesc, ci către Ziditorul lumii căreia I-a dat naştere, se oglindeşte în cuvintele Liturghiei: Ea este fierbinte mijlocitoare în faţa lui Dumnezeu şi puternică ocrotitoare a lumii. Se apleacă spre Fiul său cerând milă pentru cei care vin către El şi pe care îi ocroteşte cu rugăciunile sale. Această minunată icoană a Maicii Domnului din Vladimir arată perma-

nenta preocupare a Bisericii Răsăritului de a considera rolul Maicii Domnului în lumina Revelaţiei şi a locului pe care Domnul i l-a încredinţat în taina mântuirii oamenilor. Sărbători în cinstea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir întâlnim de mai multe ori pe parcursul anului (21 mai, 23 iunie, 26 august). Cea mai importantă sărbătoare are loc pe 26 august, dată stabilită în cinstea mutării icoanei de la Vladimir la Moscova.

Index

Slujba icoanei Maicii Domnului din Vladimir („BAAAHMHPCKAH”)



Tipărită cu binecuvântarea PS Nicodim,
episcop de Edineţ şi Briceni

La Vecernie

După obişnuitul psalm, se cântă: Fericit bărbatul..., starea întâi. La Doamne, strigat-am..., se pun **stihirile** pe 8, glasul al 4-lea:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Ca un palat prea luminos şi pat aurit, Născătoare de Dumnezeu Stăpână, pe Cuvântul lui Dumnezeu în mitrasul tău L-ai încăput; ceea ce ai născut nouă pe Soarele cel neapus şi Lumina cea neînserată, inimile noastre întunecate cu înţelepciune le-ai luminat şi întunericul minciunii l-ai risipit.

Prin naşterea ta, tăria iadului s-a nimicit şi mântuirea a toată lumea s-a făcut; acum, prin rugăciunile tale, tulburările vrăjmaşilor noştri risipeşte-le şi tăria lor

o nimiceşte. Poporului tău biruinţă asupra celor potrivnici dăruieşte ca să se ruşineze toţi vrăjmaşii tăi.

Născătoare de Dumnezeu Stăpână, puternică apărătoare, întăreşte asupra vrăjmaşilor ţara ce te slăveşte pe tine, precum ai mântuit de demult cetatea Ţarigradului de năvălirea păgânilor, aşa şi acum mântuieşte ţara noastră de năvălirea vrăjmaşilor, de războiul cel dintre noi, de foame şi cutremur, Fecioară neispitită de nuntă.

Acum ţara noastră cu tine se laudă şi se veseleşte, avându-te pe tine apărătoare neruşinată şi zid nesurpat, strajă neadormită pământului nostru. Nu înceta acum, Doamnă, cu rugăciunile tale, să izbăveşti cetatea ta şi poporul de toate nevoile.

La tine cad, Doamnă, ierarhii şi mulţimea adunată, monahii şi tot poporul, cu umilinţă rugându-se ţie acum, se închină şi, cu dragoste sărutând icoana ta, rugându-se, zic: „Cetatea care te cinsteşte totdeauna o izbăveşte din toate nevoile."

Alte **stihiri,** glasul al 8-lea:

Podobie: O, prea slăvită minune! Izvorul vieţii în mormânt se pune, şi scară către Cer mormântul se face; veseleşte-te Ghetsimanì, a Născătoarei de Dumnezeu sfântă casă. Să strigăm credincioşii, pe Gavriil având începător cetelor: cea plină de dar bucură-te, cu tine este Domnul, Cel ce dă lumii prin tine mare milă.

O, prea slăvită minune! Cel neîncăput de ceruri, slăvit de îngeri şi cântat de Serafimi, pe pământ S-a pogorât şi în pântecele tău a încăput, şi cheile fecioriei întregi le-a păzit; a luat firea noastră ce era chinuită mult de diavol şi tot neamul omenesc l-a slobozit. Pe tine, Doamnă, apărătoare nouă te-a dăruit. Nu înceta a păzi şi mântui sufletele noastre ca o milosârdă.

O, prea slăvită minune! Această apărare a venit, împotrivirile le-a nimicit şi cetatea noastră o păzeşte, pe vrăjmaşii noştri goneşte-i şi pe noi, robii tăi, cu mila ta ne veseleşte. O, locaş al lui Dumnezeu - Cuvântul! Neamul omenesc ce te cinsteşte pe tine, mântuieşte-l din toate nevoile.

Dăruieşte, prea curată, mângâiere robilor tăi, cuprinşi de năpaste şi cornul credincioşilor îl înalţă, Născătoare de Dumnezeu, Marie, mântuieşte, cu rugăciunile tale, cetatea ta şi tulburările barbarilor le risipeşte, iar pe noi, robii tăi, cei ce te lăudăm pe tine, Maică nenuntită, mântuieşte-ne.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Veniţi, soboare creştineşti, veniţi, adunarea credincioşilor, la întâmpinarea Împărătesei-pruncă de Dumnezeu aleasă, că iată vine Împărăteasa cu prea cinstita sa icoană să izbăvească cetatea şi poporul de oştirile păgâne. O, minune mare şi prea slăvită, şi mai presus de minte! Cum, cu venirea prea cinstitei ei icoane, duşmanii se biruiesc şi ţara noastră se întăreşte? Noaptea s-a risipit şi ziua s-a apropiat. Pentru tine - cauza mântuirii - firea noastră şi toată făptura cântă ţie, strigând: „Bucură-te, mijlocitoare şi ajutătoare, şi mântuirea sufletelor noastre!”

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, Celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, Cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei

Paremiile

De la Facere, citire

(XXVIII, 10-17)

Ieşind Iacov din Beer-Şeba, s-a dus în Haran. Ajungând însă la un loc, a rămas să doarmă acolo, căci asfinţise soarele. Şi, luând una din pietrele locului aceluia şi punându- şi-o căpătâi, s-a culcat în locul acela.

Şi a visat că parcă era o scară, sprijinită pe pământ, iar cu vârful atingea cerul; iar îngerii lui Dumnezeu se suiau şi se pogorau pe ea. Apoi S-a arătat Domnul în capul scării şi i-a zis: “Eu sunt Domnul, Dumnezeul lui Avraam, tatăl tău, şi Dumnezeul lui Isaac. Nu te teme! Pământul pe care dormi ţi-l voi da ţie şi urmaşilor tăi. Urmaşii tăi vor fi mulţi ca pulberea pământului şi tu te vei întinde la apus şi la răsărit, la miazănoapte şi miazăzi, şi se vor binecuvânta întru tine şi întru urmaşii tăi toate neamurile pământului. Iată, Eu sunt cu tine şi te voi păzi în orice cale vei merge; te voi întoarce în pământul acesta şi nu te voi lăsa până nu voi împlini toate câte ţi-am spus”.

Iar când s-a deşteptat din somnul său, Iacov a zis: “Domnul e cu adevărat în locul acesta şi eu n-am ştiut!”. Şi, spăimântându-se Iacov, a zis: “Cât de înfricoşător este locul acesta! Aceasta nu e alta fără numai casa lui Dumnezeu, aceasta e Poarta cerului”.

Din Proorocia lui Iezechiel, citire

(XLIII; 27-XLIV, 4)

Aşa grăieşte Domnul: "După sfârşitul acestor zile, în ziua a opta şi mai departe, preoţii vor înălţa, pe jertfelnic, arderile de tot ale voastre şi jertfele de împăcare şi Eu Mă voi milostivi spre voi", zice Domnul Dumnezeu.

Apoi m-a dus bărbatul acela înapoi la poarta cea din afară a templului, spre răsărit, şi aceasta era închisă.

Şi mi-a zis Domnul: "Poarta aceasta va fi închisă, nu se va deschide şi nici un om nu va intra pe ea, căci Domnul Dumnezeul lui Israel a intrat pe ea. De aceea va fi închisă. Cât priveşte pe rege, el se va aşeza acolo, ca să mănânce pâine înaintea Domnului; pe calea porţii va intra şi pe aceeaşi va ieşi".

După aceea, m-a dus pe calea porţii de la miazănoapte, în faţa templului şi am privit, şi iată slava Domnului umplea templul Domnului, şi am căzut cu faţa la pământ.

De la Pilde, citire:

(IX; 1-11)

Înţelepciunea şi-a zidit casă rezemată pe şapte stâlpi. A înjunghiat vite pentru ospăţ, a pregătit vinul cu mirodenii şi a întins masa sa. Ea a trimis slujnicele sale să strige pe vârfurile dealurilor cetăţii: "Cine este neînţelept să între la mine!"

Şi celor lipsiţi de bună chibzuială le zice: "Veniţi şi mâncaţi din pâinea mea, şi beţi din vinul pe care eu l-am amestecat cu mirodenii. Părăsiţi neînţelepciunea ca să rămâneţi cu viaţă şi umblaţi pe calea cea dreaptă a priceperii".

Cel ce ceartă pe batjocoritor îşi atrage dispreţul, şi cel ce dojeneşte pe cel fără de lege îşi atrage ocară.

Nu certa pe cel batjocoritor ca să nu te urască; dojeneşte pe cel înţelept şi el te va iubi.

Dă sfat celui înţelept şi el se va face şi mai înţelept; învaţă pe cel drept şi el îşi va spori ştiinţa lui.

Începutul înţelepciunii este frica de Dumnezeu şi priceperea este ştiinţa Celui sfânt. Căci prin Domnul se vor înmulţi zilele tale şi se vor adăuga ţie ani de viaţă.

La Litie

Glasul al 8-lea: **Stihira** hramului şi ale Născătoarei, glasul al 2-lea:

Cu adevărat eşti mai cinstită decât chivotul cel de demult, când David, adunând mulţimea cetelor, cânta dănţuindu-i înainte; acum înaintea icoanei tale, Născătoare de Dumnezeu, stau adunarea arhiereilor cu cetele îngerilor şi cu toată mulţimea creştinilor, după vrednicie fericindu- te pe tine, Maica lui Dumnezeu; proslăvesc cu umilinţă şi cinstesc, se închină şi se roagă ţie, după Dumnezeu, ca să întărească lumea în dreaptă credinţă; ţara să o păzească şi pe robii tăi să-i mântuiască de toate relele, ca una cea binecuvântată.

Doamnă de Dumnezeu Născătoare, înaintea icoanei tale stau cinul arhieresc şi mulţimea monahilor cu tot poporul, se nevoiesc din tot sufletul rugăciune ţie să aducă; te văd pe tine cu adevărat ajutătoare puternică şi nebiruită; cerând ajutorul tău, ca să înalţi mâinile tale purtătoare de Dumnezeu şi să te rogi pentru lume. Ia aminte şi ascultă, Stăpână, mângâind pe robii tăi. Până când nu ne-au cuprins pe noi păcatele grele şi cumplite, ajutorul tău îl cerem totdeauna.

Prima icoană, scrisă de binevestitorul tainelor evanghelice, ţie, Împărătesei, aducând-o şi văzând-o, i-ai dat har şi putere să mântuiască pe cei ce te cinstesc pe tine, bucurându-te ca o adevărată milostivă şi săvârşitoarea mântuirii noastre. Precum atunci când ai zămislit în pântece pe Dumnezeu, ai cântat: „Iată de acum mă vor ferici toate neamurile” şi, la icoană privind, ai zis cu stăpânire: „Harul şi puterea mea să fie cu icoana aceasta” şi noi credem, cu adevărat, că ai spus acestea, Doamnă, şi astfel cu noi petreci. Aşadar, cu evlavie stând, ne închinăm ţie, noi, robii tăi: cercetează-ne cu îndurările tale de Maică.

Glasul al 7-lea: Munte mare şi prea slăvit, mai mare decât muntele Sinai, eşti, Născătoare de Dumnezeu. Acela nu a răbdat pogorârea slavei lui Dumnezeu în chip de nor, cu foc arzând şi tunete cu fulgere fiind acolo; iar tu, întreg focul dumnezeirii, pe Cuvântul lui Dumnezeu în pântecele tău L-ai purtat şi la sânii tăi cu lapte ai hrănit pe Cel ce a hrănit cu mană - Cel ce poartă toate. Îndrăznire de Maică către El având, ajută-ne, Stăpână, pe cei ce cu credinţă sărbătoresc cinstitul tău praznic şi nu uita, cu milostivire, să cercetezi pe robii tăi, căci ai primit har de la Dumnezeu să acoperi turma ce se numeşte cu numele lui Hristos.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei, glasul al 6-lea:

Ţie tot neamul omenesc daruri de laude aduce, Stăpână, şi se roagă ca Împărătesei şi Maicii lui Dumnezeu; proorocii cu înţelepciune te-au propovăduit, leviţii te- au binecuvântat, apostolii şi mucenicii te-au mărturisit, toată mulţimea ţi se închină, arhiereii propovăduiesc, monahii şi poporul, cu adâncă evlavie, te cinstesc, bogaţii şi săracii, orfanii şi văduvele, şi toată vârsta, bătrânii şi pruncii, sub acoperământul tău cel atotţiitor, toţi cu credinţă alergăm: acoperă şi păzeşte, Doamnă, cu rugăciunile tale şi mântuieşte din nevoi sufletele noastre.

La Stihoavnă

Stihirile, glasul al 8-lea:

Podobie: Ce vă vom numi pe voi Sfinţilor? Heruvimi că întru voi S-a odihnit Hristos, serafimi că neîncetat l-aţi proslăvit pe Dânsul, îngeri că de trup v-aţi lepădat, puteri că lucraţi minunile; multe sunt numele voastre şi mai mari darurile rugaţi-vă să se mântuiască sufletele noastre.

Cum te vom numi, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână? Rădăcina lui Iesei? Prin tine la noi Hristos a venit. Sau mană a inimilor credincioase ce se desfată de naşterea ta? Lână a lui Ghedeon? Peste tine Hristos ca o rouă S-a pogorât şi pe tine apărătoare nouă ne-a arătat, pe care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.
Stih: Ascultă, fiică şi vezi, şi pleacă urechea ta.

Toţi credincioşii, să lăudăm, că ni s-a dat nouă aşa apărătoare neruşinată şi nebiruită asupra vrăjmaşilor şi nouă tuturor mântuire, cetăţii noastre zid şi acoperământ, şi temelie nezdruncinată, iar ţării noastre ajutătoare asupra celor potrivnici şi nebiruită biruinţă.

Stih: Juratu-S-a Domnul lui David, adevărul Său şi nu Se va lepăda de el.

Cu adevărat te fericeşte pe tine, neamul omenesc, prea curată, că mântuieşti din toate nevoile pe cei ce te cinstesc. Tu, Doamnă, Fecioară prea curată, te-ai arătat apărătoare neruşinată robilor tăi şi rugătoare caldă către Dumnezeu celor ce se află în scârbe. Prin tine, năvălirile barbarilor se risipesc şi săgeţile duşmanilor se nimicesc, iar robii tăi, stăpâniţi de nevoi, se izbăvesc. Pe tine, Maica lui Dumnezeu, cu cântări te fericim.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Să se bucure mulţimea popoarelor; să dănţuiască toată făptura, Preacurată, că, prin venirea cinstitei tale icoane, cetatea noastră se izbăveşte. Robii tăi de toate nevoile se izbăvesc, iar ţie, prea curată, îţi strigă: „Bucură-te, cauza celor bune, apărătoare neruşinată şi mântuirea sufletelor noastre!”

La binecuvântarea pâinilor

Tropar, glasul al 4-lea: Astăzi luminat se împodobeşte cetatea cea aleasă, primind ca o rază a soarelui, Stăpână, icoana ta cea făcătoare de minuni, către care noi, acum alergând şi rugându-ne ţie, strigăm aşa: „O, prea luminată Stăpână de Dumnezeu Născătoare! Roagă-te Celui ce S-a întrupat dintru tine, lui Hristos

Dumnezeul nostru, ca să păzească cetatea aceasta şi toate oraşele, şi laturile creştineşti nevătămate de toată asupreala vrăjmaşilor, şi, ca un Milostiv, să mântuiască sufletele noastre (de două ori).

Apoi această: Născătoare de Dumnezeu, Fecioară, bucură-te! Ceea ce ești plină de har, Marie, Domnul este cu tine. Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău, că ai născut pre Mântuitorul sufletelor noastre. (o dată) Şi citirea cuvântului praznicului.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul... se cântă troparul praznicului, de două ori.

Slavă..., Şi acum..., o dată.

După catisma întâi, se cântă **sedealna**, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Cu razele dumnezeirii luminează pe cei ce-ţi cântă ţie şi întăreşte sufletele, Fecioară neprihănită, tare apărătoare a toată lumea. Bucurându-ne toţi, cu dragoste cântăm ţie şi venirea icoanei tale o slăvim: nu înceta, Fecioară, cu rugăciunile tale, să mântuieşti pe robii tăi de toate nevoile, cea una binecuvântată.

Slavă..., Şi acum..., a Născătoarei

Mireasă nenuntită, înţelept sălaş s-a arătat pântecele tău pentru Dumnezeu-Cuvântul; tu una Maica lui Dumnezeu, te-ai arătat mijlocitoare bună; de toate patimile izbăveşte pe robii tăi care neîncetat cântă slava ta.

După a doua catismă, se cântă **sedealna**, glasul al 3-lea:

Podobie: De frumuseţea fecioriei tale şi de prea luminată curăţia ta Gavriil mirându-se, a strigat ţie, Născătoare de Dumnezeu: Ce laudă vrednică voi aduce ţie? Sau cum te voi numi pe tine? Nu mă pricep şi mă minunez! Pentru aceasta, precum mi s-a poruncit, strig ţie: Bucură-te, ceea ce eşti plină de har.

Ca o stea mult luminoasă, s-a arătat de la răsărit la apus icoana ta, Maica lui Dumnezeu; luminează pe cei stăpâniţi de întuneric şi izbăveşte pe cei robiţi de vrăjmaşi, şi toate mrejele diavoleşti le nimiceşte; arată-te mijlocitoare tare şi armă nebiruită asupra vrăjmaşilor lumii acesteia, că din tine Stăpânul tuturor trup a luat şi pe toţi oamenii i-a îndumnezeit.

Slavă... Şi acum..., tot aceasta;

Se cântă polieleul: „Cuvânt bun".

Apoi aceste **mărimuri**:

Mărimu-te pe tine, Preasfântă Fecioară de Dumnezeu aleasă Pruncă şi cinstim icoana ta cea sfântă, prin care verşi tămăduiri tuturor celor ce cu credinţă aleargă la tine.

Cu aceste **stihuri:**
1. Adu-Ţi aminte, Doamne, de David şi de toate blândeţile lui.
2. Lucruri minunate s-au grăit despre tine, cetatea lui Dumnezeu.
3. Din rodul pântecelui tău voi pune pe scaunul tău.
4. Sfinţit-a locaşul Său, Cel Preaînalt; Dumnezeu este în mijlocul lui, de aceea nu se va clinti.
5. Casei Tale se cuvine sfinţenie, Doamne, întru lungime de zile.
6. Binecuvântat este Dumnezeu în veac şi în veacul veacului.

Iar după sfârşitul stihurilor, se cântă:

Slavă..., glasul 1-îi:

Slavă Ţie, Treime Sfântă: Părinte, Cuvinte şi Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ţie Dumnezeule.

Şi acum..., acelaşi glas:

Bucură-te, ceea ce eşti cu dar dăruită, Marie, Domnul este cu tine, zicând: şi prin tine cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ţie Dumnezeule (de 3 ori).

După polieleu, **Sedealna**, glasul 1-îi: Fericită eşti tu, Născătoare de Dumnezeu, curată, măririle tale cine le va putea cânta? Că minune mare şi înfricoşată ai făcut, cu rugăciunile tale, Maica lui Dumnezeu: cetatea ce te cinsteşte totdeauna se izbăveşte de toate nevoile: de întunericul şi sabia robiei păgâne, şi de toată

mânia. Aşadar, noi, văzând venirea prea curatei tale icoane, te lăudăm ca pe Împărăteasa credincioşilor, fericindu-te, curată, zicem: „Născătoare de Dumnezeu, curată, roagă-L pe Cel întrupat din tine să mântuiască sufletele noastre!”

Slavă..., Şi acum..., tot aceasta;

Antifonul întâi, glasul al 4-lea. Din tinereţile mele...

Prochimen, glasul al 3-lea: Pomeni-voi numele tău în tot neamul şi neamul.

Stih: Răspuns-a inima mea cuvânt bun.

Toată suflarea...

Evanghelia de le Luca I, 39-49, 56

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum..., iarăşi aceasta;

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Şi **stihira**, glasul al 2-lea: Găteşte-te, cinstită cetate, pentru întâmpinarea Fecioarei, Maicii lui Dumnezeu, căci vine la tine ca un soare luminos. Întunericul scârbelor se izgoneşte; lumina bucuriei tale se împlineşte, furtuna vânturilor potrivnice se linişteşte; cei întristaţi, dulce mângâiere primesc. Unicei Împărătese se închină şi, rugându-se, zic: „Preacurată Fecioară, cu rugăciunile tale, izbăveşte pe robii tăi din toate nevoile şi necazul.”

Canoanele - Canonul praznicului pe 12, glasul al 4-lea.

Canonul

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei tari, pe cele trei părţi ale sufletului, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, îneacă-i în adâncul nepătimirii, Te rog. Pentru ca să cântăm Ţie cântare de biruinţă, ca într-o alăută întru omorârea trupului.

Stăpână, luminează sufletele noastre cu raza dumnezeiască cea mai presus de minte a harului tău şi dar îmi dă mie ca să cânt ţie ca ajutătoarei firii omeneşti: Atotcântată, credincioasă apărătoare a neamului creştinesc, dă biruinţă ţării noastre asupra vrăjmaşilor.

Veniţi, adunaţi-vă, soboare creştineşti, în prea cinstita Biserică a prea nevinovatei Stăpâne şi cântaţi cu umilinţă, rugându-vă, la cinstita icoană privind: „Născătoare de Dumnezeu, nenuntită, pe cei ce te laudă pe tine, mântuieşte-i.”

Prea cinstită icoana ta, Maica lui Dumnezeu, scriitorul Evangheliei lui Hristos, prea dumnezeiescul Luca scriind-o, pe Făcătorul tuturor, pe ale tale cinstite

mâini înfăţişând şi către El alergând, izbăveşte din nevoi şi scârbe, şi cu mila ta, toate le acoperă.

Biserică prea frumoasă Făcătorul tuturor pe tine unică te-a aflat, în tine S-a sălăşluit şi pe oameni i-a îndumnezeit. Către El, pentru noi, Născătoare de Dumnezeu, roagă-te, să ne izbăvească de robia păgânilor şi de multe alte scârbe care vin asupra noastră, căci prăznuim astăzi cu bucurie întâmpinarea icoanei tale.

Catavasie: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maicii, şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Cântarea a 3-a

Irmos: Cel ce eşti mai presus decât toată începătoria, de voie Te- ai pogorât din înălţime pe pământ şi firea omenească cea smerită ai înălţat-o din iadul cel mai de jos. Că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Înţelepţilor de Dumnezeu, înlăturând toată gândirea semeaţă, veniţi la întâmpinarea aurorei celei prea frumoase, ce are raze prea luminoase, care pe toate le luminează şi cu milă lumea o îmbogăţeşte.

Icoana ta cea prea cinstită şi făcătoare de minuni, poporul nostru dobândind, Maica lui Dumnezeu, ca pe o apărătoare tare şi zid nesurpat, se roagă ţie, ca să dăruieşti ţării noastre biruinţă asupra vrăjmaşilor.

Una Atotcântată, te-ai arătat nor prea luminos ce curăţeşti cu roua harului întinăciunile trupeşti şi sufletele le luminezi.

Pom cu roade multe te-ai arătat, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, curată, că pe toate le-ai săturat şi tuturor izvorăşti cele bune, iar pe cei aflaţi în nevoi, îi mântuieşti.

Catavasie: Pe ai tăi cântăreţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au adunat, ceată duhovnicească, întăreşte-i în dumnezeiască mărirea ta, cununilor măririi învrednicindu-i.

Sedealna, glasul al 4-lea:

Podobie: Minunatu-s-a Iosif...,

Popoare iubitoare de Dumnezeu, veniţi la întâmpinare: iată vine Fecioara, cea mai presus decât toţi proorocii; cinstita ei icoană, ce ţine în braţe pe Dătătorul de viaţă al lumii, vine, cetatea să o păzească, îndrăzneala barbarilor să o surpe; iată, s-a arătat tuturor păzitoare şi îngrădire celor ce se roagă ei cu credinţă.

Slavă..., Şi acum..., aceeaşi;

Cântarea a 4-a

Irmos: Sfatul cel neurmat şi dumnezeiesc al întrupării Tale celei de sus, celei din Fecioară, proorocul Avacum, având-l în minte, a strigat: „Slavă puterii Tale, Doamne!"

Munte prea înalt, văzut de Daniil, din care s-a desprins piatra cea netăiată de mână şi toate smintelile au încetat, pe credincioşi i-a luminat, iar pe Soarele cel adevărat, luminos L-a arătat, Fecioara, Născătoarea de Dumnezeu.

Se războiesc fiii lui Agar împotriva poporului tău, curată, Născătoare de Dumnezeu, rele săvârşind şi pustiind cetăţile, iar pe credincioşi omorând; tu, Atotcântată, cu mila ta, doboară pe vrăjmaşii ismaeliteni ce doresc să nimicească ţara noastră.

Cer însufleţit, Maica lui Dumnezeu, primind Lumina cea prea înaltă, Care pe toate le luminează, risipeşte întunericul nevoilor ce ne-au cuprins şi împărtăşirii celei de sus ne învredniceşte.

David înaintea chivotului dănţuieşte, leviţii cântă, dar mai mult înaintea ta, Născătoare de Dumnezeu curată, ţara noastră cu laude, ca pe o Împărătească, te slăveşte cu sârguinţă: „Bucură-te, apărătoarea cetăţii noastre!"

Catavasie: Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus, Cel unul din Dumnezeire prin palmă curată, şi a mântuit pe cei ce cântă: „Slavă, Hristoase, puterii Tale!"

Cântarea a 5-a

Irmos: Acum Mă voi scula după proorocie, a zis Dumnezeu; acum Mă voi prea slăvi; acum Mă voi înălţa, luând din Fecioară pe cel căzut şi la lumina cea minunată a Dumnezeirii Mele înălţându-l.

Pe tine, Maica lui Dumnezeu, marele între prooroci Isaia te-a văzut în duh, cărbuni având în pântece, ce luminează pe credincioşi şi arde smintelile, mântuind neamul omenesc.

Toiagul lui Aaron ce-ai odrăslit şi ai dezrădăcinat rădăcina răutăţii, Fecioară, Mireasa lui Dumnezeu, pe Dătătorul de viaţă lumii ai născut, pe Care roagă-L cetatea aceasta să o mântuiască de toate necazurile.

Apropiaţi-vă acum cu veselie, turmă de Dumnezeu aleasă, mulţime de popoare, la prea cinstită Maica lui Dumnezeu şi primiţi cu evlavie cinstita ei icoană; harul nesecat al apei dumnezeieşti izvorăşte; credincioşii pe ea să o slăvim şi cinstitei ei icoane să ne închinăm.

Din rădăcina lui Iesei, Pom ai crescut tuturor spre viaţă şi rod ai odrăslit în pîntecele tău, Fecioară curată, şi pe toţi oamenii săturând cu milostivirea ta.

Catavasie: Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiască slava ta, că tu, Fecioară, neispitită de nuntă, ai avut în pântece pe Dumnezeu Cel peste toate şi ai născut Fiu pe Cel fără de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine.

Cântarea a 6-a

Irmos: Venit-am în adâncul măririi şi m-a înecat viforul păcatelor mele celor multe. Dar Tu, ca un Dumnezeu, scoate din stricăciune viaţa mea, mult-Milostive.

Din tine, Maica lui Dumnezeu, a izvorât şuvoi de apă dulce, ce adapă pe toţi cei însetaţi şi sufletele de întinăciune le curăţă, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, mântuieşte pe cei care, cu credinţă, se închină cinstitei tale icoane.

Toţi care ne-am adunat împreună să cântăm curatei Fecioare, de Dumnezeu alesei scări a lui Iacov, lână a lui Ghedeon, mijlocitoarei bucuriei: „Născătoare de Dumnezeu, tu eşti tăria şi lauda celor care se mântuiesc.”

Iată acum bucurie se apropie, scârba se risipeşte şi credincioşii se mântuiesc; că din izvorul veseliei scoţând, pururea cu laude cântă: „Bucură- te, curată Stăpână, începutul mântuirii noastre, zid şi lauda tuturor credincioşilor!”

Dă-ne nouă ajutor cu rugăciunile tale, prea curată de Dumnezeu Născătoare; scârbele vin asupra noastră şi întristările se înmulţesc, duşmanii se întăresc, dar tu, prea curată, venind, izbăveşte-ne; năvălirile vrăjmaşilor le risipeşte, biruinţă asupra celor potrivnici ne dăruieşte şi toţi cei ce doresc robilor tăi rele să se ruşineze.

Catavasie: Înţelepţii lui Dumnezeu, care săvârşiţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să batem din palme, slăvind pe Dumnezeu Cel ce S-a născut dintr-însa.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoarei Doamne, pentru biruinţă, mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozește-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, mireasă pururea Fecioară!

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă, ca o izbăvitoare din nevoi cu venirea cinstitei tale icoane, Stăpână Născătoare de Dumnezeu, luminos să sărbătorim întâmpinarea ta şi obişnuit să strigăm: „Bucură- te, Mireasă nenuntită!"

Icos: Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să-i zică Născătoarei de Dumnezeu: „Bucură-te!" Şi împreună cu glasul lui cel netrupesc văzându-Te pe Tine, Doamne, întrupat, s-a spăimântat şi i-a stat înainte, grăindu-i unele ca acestea:
Bucură-te, cea prin care răsare bucuria;
Bucură-te, cea prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut.
Bucură-te, mântuirea lacrimilor Evei.
Bucură-te, înălţime, întru care cu anevoie se suie gândurile omeneşti.
Bucură-te, adâncime, care nu te poţi vedea lesne nici cu ochii îngereşti.
Bucură-te, că eşti scaun Împăratului.
Bucură-te, că porţi pe Cel ce poartă toate.
Bucură-te, steaua care arăţi Soarele.
Bucură-te, pântecele dumnezeieştii întrupări.
Bucură-te, cea prin care se înnoieşte făptura.
Bucură- te, cea prin care prunc se face Făcătorul.
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că, în cuptorul cel de foc, ca întru o cămară luminată, dănţuiau, cântând: „Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!"

Fecioară, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, cetatea ta cu tine se împodobeşte ca şi cu o porfiră şi vison; pe Hristos Îl măreşte şi venirea cinstitei tale icoane o slăveşte; se arată mai strălucitoare decât razele soarelui, luminând şi înţelepţind pe cei ce într-un glas te laudă pe tine.

Tablele legii, scrise de degetul dumnezeiesc al Duhului Sfânt, Moise, la mânie, le-a sfărâmat; dar în tine, curată, Făcătorul a toate S-a sălăşluit şi nestricată te-a păstrat. Lui Îi cântăm: „Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat."

Primeşte rugăciunile robilor tăi, prea curată Fecioară, de Dumnezeu Născătoare; sfaturile celor potrivnici le risipeşte, furtunile necontenite ce vin asupra turmei tale le linişteşte cu rugăciunile tale, neprihănită Stăpână.

Ziditorul tuturor, cu naşterea Sa, pe tine, unica ajutătoare neamului omenesc te-a arătat, Născătoare de Dumnezeu, Marie; proorocii te-au preînchipuit uşă, iar alţii - patul lui Dumnezeu; noi însă te cântăm, Născătoare de Dumnezeu, mijlocitoarea şi apărătoarea de toate relele ce vin asupra noastră.

Catavasie: N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului, ci, groaza focului bărbăteşte călcând-o, s-au bucurat cântând: „Prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule, binecuvântat eşti!”

Cântarea a 8-a

Irmos: În văpaie de foc stau Ţie înainte heruvimii şi serafimii, Doamne, şi toată zidirea cântare frumoasă cântă Ţie: Lăudaţi-L, binecuvântaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cum te vom cânta după vrednicie, Fecioară? Ajutor tare, păzitoarea vieţii noastre şi mijlocitoare neschimbată către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, pe Care Îl cântăm şi-L prea înălţăm în veci.

Floare prea frumoasă şi miros bine plăcut ce înmiresmezi toate, Născătoare de Dumnezeu, Marie, mântuieşti şi din toate neputinţele vindeci, iar pe demoni izgoneşti. Pentru aceasta, îţi cântăm: „Bucură-te, ajutătoarea tuturor celor ce ţi se roagă cu credinţă.”

Stâlp şi tărie te-ai arătat, Maica lui Dumnezeu, înfruntând năvălirea păgânilor; iar celor ce te cinstesc cu inimă caldă te arăţi zid şi îngrădire, şi liman mântuitor.

Ca David cântăm ţie, prea curată Fecioară, numindu-te muntele lui Dumnezeu: pe Izvorul cel pururea curgător L-ai izvorât, pe Acela Îl slăvim şi-L prea înălţăm în veci.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit. Atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu, Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta, toţi te slăvim.

Mijlocitoarea bucuriei, veseleşte înţelesurile noastre ca să strigăm ţie, Născătoare de Dumnezeu, curată: „Bucură-te, păzitoarea noastră, stăpânirea şi îngrădirea, şi adăpost mângâietor!"

Să te laude împreună pe tine cerul şi pământul, căci ai născut pe Dătătorul de viaţă. Bucură-te, liman liniştit, izvor nesecat cu apă de viaţă dătătoare, Stăpână.

Adunându-ne astăzi, popoare, la întâmpinarea prea curatei Maicii lui Dumnezeu, care poartă Strugurele cel gânditor, Care neîncetat izvorăşte vinul cel mântuitor şi pe toţi îi bucură, pe tine, Născătoare de Dumnezeu, după datorie, te slăvim.

Râu dumnezeiesc cu ape dătătoare de viaţă care toate câmpiile le adăpi, Maica lui Dumnezeu, ispitele ce vin asupra noastră le înlătură şi până la sfârşit le nimiceşte.

Catavasie: Tot neamul pământesc să salte, cu Duhul fiind luminat şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cinstind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu şi să cânte: Bucură-te, prea fericită Născătoare de Dumnezeu, curată, pururea Fecioară.

Luminânda

Podobie: Cercetatu-ne-ai pe noi...,

Să se cinstească astăzi Maica lui Dumnezeu, care a născut pe Ziditorul, deschizătoarea porţilor Raiului şi a toată lumea curăţie; biruinţă dăruind oştii celei iubitoare de Hristos şi de care au profeţit proorocii, aceleia să ne închinăm.

Slavă..., Şi acum...,

Prea luminat astăzi, harul lui Dumnezeu, cu milă se arată şi pe toate cu veselie le rourează din norii cerului, că tu, Născătoare de Dumnezeu, Stăpână, îndreptezi pe căi fericite pe toţi pământenii ce au aflat scăpare la tine, care acum, bucurându- se, te slăvesc cu credinţă.

La Laude

Stihirile pe 4, glasul al 4-lea:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Călăuzitoarea celor rătăciţi şi liman mântuitor, Stăpână, te-a arătat în furtuni, ispite şi tristeţi, Hristos, Fiul tău şi Dumnezeul nostru, celor ce vin cu credinţă la tine, pe care roagă-L să izbăvească de rele pe cei ce te cinstesc cu adevărat pe tine, Născătoare de Dumnezeu. (2 ori)

Stricăciunea şi boala le-ai biruit prin Naşterea ta, Atotcântată. Viaţa lumii ai născut şi moartea ai omorât. Vindecă bolile, Preabună, ale celor ce cu credinţă slăvesc minunile icoanei tale şi cu dragoste ţi se închină, şi te cinstesc pe tine, călăuză prea cinstită.

Ca izvor de viaţă şi har, pe tine, Atotcântată, te ştim, căci izvorăşti în grabă minuni şi vindeci patimile sufleteşti şi trupeşti. Mare nesecată de milă şi îndurări, la tine cădem noi, cei îndureraţi şi scârbiţi, cerând iertare de chinurile viitoare.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 8-lea:

Cel purtat de Heruvimi şi cântat de Serafimi, S-a pogorât din cer, după proorocie, şi S-a sălăşluit în pântecele prea curatei Prunce de Dumnezeu aleasă, pe care îngerii în taină o cântau: „Bucură-te, Fecioară fericită, că pe necuprinsul Dumnezeu în pântecele tău L-ai primit mai presus de cuvânt şi de la necredinţă la credinţă lumea ai adus. Slavă Ţie, Hristoase, Unule Multmilostive şi Iubitorule de oameni."

Doxologia mare, troparul praznicului, ecteniile şi otpustul.

La Liturghie

Fericirile din cântarea a 3-a şi a 6-a. Prochimen gl. al 3-lea: Măreşte, suflete al meu... Stih: Că a căutat spre smerenia... Apostolul din Epistola către Evrei (IX, 1-7): Fraţilor, adevărat este că şi Vechiul Testament..., Aliluia, glasul al 8-lea: Ascultă, fiică şi vezi..., Stih: Feţei tale se vor ruga... Evanghelia de la Luca (X, 38-42; XI, 27-28): În vremea aceea, a intrat Iisus într-un sat...

Chinonicul: Paharul mântuirii voi lua şi numele Domnului voi chema.

Acatistul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu înaintea icoanei sale din Vladimir



Acatistul Icoanei Maicii Domnului din Vladimir. Lectura din cartea Minunile Icoanei Maica Domnului din Vladimir. Editura Sophia Bucuresti:
https://www.youtube.com/watch?v=7kXICLhoUDA

***

[Preotul, după ce își pune epitrahilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru, totdeauna, acum și puru rea și în vecii vecilor.
Strana: Amin.]

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugăciunile Sfinților părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se rostesc rugãciunile începãtoare:

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le împlineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te

sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacã este preot de faţă, zice: Cã a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatãlui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacã nu va fi preot de faţã, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugãciunile Sfinţilor pãrinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilinţã:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne

izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Simbolul credinţei

Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat. Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1

Stăpână prea slăvită, privind la icoana ta cea dintâi, cântare de laudă îţi aducem noi, robii tăi, Maică a lui Dumnezeu. Şi, ca ceea ce ai putere nebiruită, păzeşte şi mântuieşte pe cei ce cu adâncă mulţumire îţi cântă ţie: ***Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!***

Icosul 1

Toate Puterile cereşti neîncetat te laudă pe tine, Preacurată, luând aminte la slava ta cea cerească prin care Fiul tău te-a prea slăvit pe tine; dar nici pe noi, pe pământ, nu ne-ai părăsit, ci ca o lumină ne-ai dăruit icoana ta, pe care Sfântul Luca a pictat-o dintâi. Despre ea odinioară ai spus: “Cu această icoană harul şi puterea mea să fie!” De aceea noi, credincioşii robii tăi, întotdeauna şi în tot

locul luând aminte la îndeplinirea cuvântului tău, către icoana ta cea tămăduitoare alergăm şi, ca şi când ai fi mereu cu noi, îţi cântăm:
Bucură-te, Împărăteasa îngerilor;
Bucură-te, Stăpânitoarea a toată lumea;
Bucură-te, a cerului pe veci slăvită;
Bucură-te, că şi pe pământ eşti mărită;
Bucură-te, că har icoanei tale ai dăruit;
Bucură-te, că spre mântuirea oamenilor pe aceasta o ai aşezat;
Bucură-te, dăruitoare grabnică a orice bunătate;
Bucură-te, a rugăciunilor noastre fierbinte ascultătoare;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 2
Văzând mulţimea minunilor tale, revărsate de la sfânta ta icoană ce se afla la Vasgrad, binecredinciosul cneaz Andrei s-a aprins cu duhul şi s-a rugat să-i arăţi voia ta şi să-l binecuvântezi pe el cu venirea în hotarele Rostovului. Pentru aceasta, împlinindu-şi dorinţa şi icoana ta luând, a mers în drumul său, bucurându-se şi cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 2
A înţeles toată lumea minunata ta venire, Împărăteasa cerului, din Kiev până în pământul Rostovului, cei bolnavi făcându-se sănătoşi şi alte semne şi minuni făcând tuturor celor ce cu credinţă alergau la icoana ta. Pentru aceasta cu credinţă îţi cântăm ţie:
Bucură-te, că te-ai făcut vestită prin venirea minunată a icoanei tale;
Bucură-te, a multor neputinţe vindecare;
Bucură-te, că suspinele noastre nu le îndepărtezi;
Bucură-te, primitoare a rugăciunilor noastre celor nevrednice;
Bucură-te, ceea ce ne reverşi îndurările tale de Maică;
Bucură-te, că prin icoana ta ne faci atâtea binefaceri;
Bucură-te, că în împrejurări de secetă grabnic ajutor ne dăruieşti;
Bucură-te, întoarcerea nădejdii celor deznădăjduiţi;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 3
Cu puterea ta ocrotit fiind, binecredinciosul cneaz Andrei în hotarele Vladimirului a ajuns şi a cunoscut astfel bunăvoirea ta, Stăpână. Noaptea în vedenie lui i te-ai arătat, poruncindu-i ca din acel loc să nu plece şi icoana ta cea făcătoare de minuni aici, în cetatea Valdimirului, să o aşeze, ca să fie ţinuturile dinspre miazănoapte binecuvântate şi oamenii ocrotiţi, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 3
Având comoară plină de har icoana ta din Vladimir, au izbândit din putere în putere părţile noastre. În zile de greutăţi şi năpaste nu ne-ai lăsat pe noi, Stăpână, iar în vremuri bune aproape ai fost, prea puternică ocrotitoare celor credincioşi făcându-te prin mijlocirea ta celor ce-ţi cântă ţie:
Bucură-te, că mânia lui Dumnezeu cea pornită cu dreptate asupra noastră ai potolit;
Bucură-te, că pe Domnul L-ai plecat cu milă spre noi;
Bucură-te, că rugăciunile smerite ale robilor tăi nu le-ai trecut cu vederea;
Bucură-te, că mângâierile tale te grăbeşti să ni le dăruieşti;
Bucură-te, că prin icoana ta din toate nevoile noastre ne ocroteşti;
Bucură-te, că nimiceşti toate uneltirile cele diavoleşti;
Bucură-te, că în ceasul necazurilor pe cei credincioşi îi întăreşti;
Bucură-te, că viaţă liniştită şi fără de griji lor le dăruieşti;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 4
Vifor de gânduri pline de îndoială i-au venit în minte binecredinciosului cneaz Andrei, de mulţimea vrăjmaşilor oarecând fiind cuprins. Tu însă, Prealăudată, în chip minunat din icoana slavei tale semn de prea slăvită biruinţă i-ai vestit lui mai dinainte. Pentru aceasta, cu credinţă tare şi numele tău pomenind, cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 4
S-a auzit de uciderea în răzmeriţă a binecredinciosului cneaz Andrei, şi cetatea Vladimirului a început să fie prădată tâlhăreşte, însă, îndată ce icoana ta cea făcătoare de minuni a fost scoasă pe străzile cetăţii, s-a văzut cum oamenii îşi umileau inimile şi în genunchi au căzut ei cu fierbinte pocăinţă. Iar cei evlavioşi unele ca acestea văzând, la arătarea binecuvântatei tale icoane s-au bucurat, cântare de mulţumire cântând ţie:
Bucură-te, a războaielor între fraţi liniştire;
Bucură-te, a inimilor împietrite înmuiere;
Bucură-te, întoarcerea celor rătăciţi pe calea dreptăţii;
Bucură-te, că de smintelile cele deşarte ne aperi pe noi;
Bucură-te, a pierderilor nimicire;
Bucură-te, îndreptătoarea din învăţătura cea vătămătoare de suflet;
Bucură-te, căci calea către Împărăţia cerurilor în chip slobod ne arăţi nouă;
Bucură-te, pacea cea veşnică şi care ne dăruieşti nouă bucuria;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 5

Stea cu dumnezeiască mergere pentru părinţii noştri s-a arătat a fi icoana ta, Stăpână, căci în chip luminat i-ai condus, în multe rânduri biruind împărăţii, întărindu-i întru neputinţă, întorcând din cale oştirile străine şi calea biruinţei pământeşti aflând-o ei prin tine. Pentru aceasta, acum o slăveşte pe ea pământul Rusiei, cântând lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 5

Văzând oarecând locuitorii din Vladimir în vedenie minunată cetatea lor ridicată în văzduh şi icoana ta deasupra ei, asemenea soarelui strălucind, plini de umilinţă au înţeles, Stăpână, nemijlocitul tău acoperământ asupra cetăţii lor şi purtarea ta de grijă cea atotmilostivă strălucind, şi au cântat ţie:
Bucură-te, Maică prea îndurată;
Bucură-te, izvor al minunilor;
Bucură-te, păzitoare îndrăzneaţă a noastră;
Bucură-te, al cetăţii noastre acoperământ;
Bucură-te, cea care înalţi mintea noastră către comorile cereşti;
Bucură-te, săditoare a dragostei către Dumnezeu în inimile celor credincioşi;
Bucură-te, celor puţin credincioşi înţelepţitoare;
Bucură-te, luminătoarea celor necredincioşi;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 6

Propovăduitoare a minunilor tale celor de negrăit, Stăpână, s-a arătat în biserica ta din cetatea Vladimirului sfânta ta icoană cea împodobită. Îngăduit fiind însă de Dumnezeu, toată podoaba ei în foc a pierit, însă sfântă icoana ta ca un rug nears s-a arătat, ca, văzând şi luând aminte la minunile tale, cei credincioşi să cânte: ***Aliluia!***

Icosul 6

A strălucit iarăşi sfânta ta icoană, Stăpână, în zilele cumplitei năvăliri a lui Bataiev. Astfel, necuraţii agarieni au dat foc bisericii tale şi cetăţii Sfântului Vladimir, iar oamenii care se aflau în biserică au murit, pierind cu toţii, însă icoana ta a rămas şi acum nevătămată, ca noi cu osârdie să-ţi cântăm:
Bucură-te, rug nestins;
Bucură-te, comoară nespusă;
Bucură-te, zid nesurpat;
Bucură-te, scăpare a tuturor celor care nădăjduiesc întru tine;
Bucură-te, căci icoana ta şi în văpaia focului a fost păzite pe de-a-ntregul;
Bucură-te, că nouă ca mângâiere şi mântuire pe aceasta ne-o ai lăsat;
Bucură-te, că eşti nouă puternică apărătoare;
Bucură-te, tuturor celor blagocestivi neîncetată bucurie;

Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 7

Vrând marele cneaz Vasile să te dobândească apărătoare a cetăţii sale de scaun, a poruncit ca icoana ta din Vladimir să fie strămutată la Moscova. Şi în întâmpinarea ei cu osârdie a ieşit cneazul cu prea sfinţitul Ciprian al Moscovei, cu sfinţit sobor şi multă mulţime de norod, închinându-se până la pământ înaintea acesteia, ca ţie însăţi, prea curată; iar cei ce au ieşit întru întâmpinare strigau ţie: "O, Maică lui Dumnezeu, mântuieşte hotarele noastre!" şi cântau lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 7

Nou semn ai făcut, prea nevinovată, în ziua de praznic a întâmpinării icoanei tale din Vladimir la Moscova: cu vedenie groaznică, ca o Împărătească prea puternică, cu mulţime de oştiri cereşti înconjurată fiind, cu sfinţii Moscovei te-ai arătat necuratului han agarean şi din hotarele Rusiei i-ai poruncit să plece. Atunci cei credincioşi pe vrăjmaş l-au văzut ruşinat şi pus pe fugă, şi plini de veselie au cântat ţie:

Bucură-te, biruinţă nebiruită;
Bucură-te, Împărăteasa Puterilor cereşti;
Bucură-te, ruşinarea groaznică a vrăjmaşului;
Bucură-te, a robilor tăi bucurie neaşteptată;
Bucură-te, nădejdea celor lipsiţi de nădejde;
Bucură-te, mântuirea celor pogoraţi în adâncul iadului;
Bucură-te, că prin venirea icoanei tale Moscova se veseleşte;
Bucură-te, că de ocrotirea ta nici cetatea Vladimirului nu a fost lipsită;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 8

Minunata ta biruinţă şi prea puternicul tău ajutor, Stăpână, fără luptă săvârşită, până astăzi Biserica Ortodoxă în chip luminos o prea slăveşte, Întâmpinarea icoanei tale din Vladimir prăznuind şi toţi fii cei credincioşi chemând îndurările tale, cu mulţumire mărturisesc aceasta, iar Fiului tău şi Dumnezeului nostru Îi cântă: ***Aliluia!***

Icosul 8

Întru totul ai fost sfinţită, prea nevinovată, şi Maică a Domnului nostru fiind, ca scăpare nouă ai fost pregătită şi ca acoperământ tuturor te-ai dăruit. Pentru aceasta, din pământ smerit şi necunoscut ai mărit cu binecuvântare cetatea Moscovei, care cu evlavie icoana ta o cinsteşte; şi nu doar plebea rusească, ci şi alte

neamuri dimprejur şi din depărtare - de la o margine la alta - şi chiar până la marginile pământului cei ce cred în Hristos aduc laudă şi îţi cântă ţie:
Bucură-te, a hotarelor noastră păzitoare;
Bucură-te, întărirea Bisericii;
Bucură-te, lauda rugăciunilor noastre;
Bucură-te, mântuirea celor credincioşi;
Bucură-te, înfricoşarea duşmanilor;
Bucură-te, că oştirile străine departe le-ai alungat;
Bucură-te, că tu păstrezi Rusia ortodoxă;
Bucură-te, căci neamul cel creştinesc laudă aduce ţie;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 9
Toată firea îngerească te laudă pe tine, Născătoare de Dumnezeu, şi la prestolul Fiului tău stând, pentru noi şi pentru întreaga creştinătate te rogi. Iar noi, cei credincioşi ţie, la ajutorul rugăciunilor tale cădem cu înţelepciune, către icoana ta cea făcătoare de minuni cu dragoste alergăm şi cântând Domnului: ***Aliluia!***
Icosul 9
Nici o cântare pământească nu poate după vrednicie să te laude pe tine, Preasfântă şi întru totul nevinovată Fecioară, şi nici minunile icoanei tale să le socotească. Biserica Ortodoxă te măreşte, cetatea noastră se întăreşte şi toţi creştinii cu evlavie se veselesc. Pentru aceasta, pentru mulţimea dragostei tale către noi şi pentru întreaga ta milă, primeşte de la noi această cântare de laudă:
Bucură-te, căci sobor de sfinţi în ţara noastră a strălucit, înconjurându-te pe tine şi slăvindu-te;
Bucură-te, întâistătătoare a sfinţilor făcători de minuni care ne primesc rugăciunile;
Bucură-te, că prin mijlocirile tale pentru noi lui Dumnezeu, Îl milostiveşti;
Bucură-te, căci cu cinstitul tău acoperământ pururea ne adumbreşti;
Bucură-te, a ţinuturilor noastre prea slăvită ocrotitoare;
Bucură-te, celor ce te cheamă pe tine grabnică ajutătoare;
Bucură-te, celor ce se trudesc binecuvântată întărire;
Bucură-te, a păcătoşilor care se pocăiesc grabnică mântuire;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 10
Mântuire căutând, către tine alergăm, Maică prea îndurată, şi înaintea icoanei tale făcătoare de minuni căzând, toate îndurările tale pe care părinţilor noştri le-ai arătat cu dragoste le pomenim acum. Să nu rămână deşartă, Stăpână, nici nădejdea noastră, neputinţei noastre fii îndurătoare şi mântuieşte pe cei ce-I cântă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul 10

Zid şi ocrotitoare eşti tuturor celor care cu credinţă aleargă la tine, întru tot fericită Fecioară, căci întotdeauna îndurările tale neamului celui creştinesc ai arătat şi părinţilor noştri în multe rânduri şi în multe chipuri ai dăruit binefaceri, de năvălirea altor neamuri şi din toate necazurile şi nevoile pe ei izbăvindu-i. Nu-ţi întoarce faţa de la noi acum, Stăpână, cumplitele răscoale cele pline de păcat potolindu-le şi norul ispitelor care ne împresoară împrăştiindu-l, ca după cuviinţă să-ţi cântăm ţie:

Bucură-te, Maica lui Dumnezeu care ne acoperi pe noi, păcătoşii, cu dragostea ta de Maică;

Bucură-te, că prin puterea ta neputinţa o plineşti;
Bucură-te, căci prin îndurarea lui Dumnezeu ne înţelepţeşti pe noi, neştiutori;
Bucură-te, căci către fapta îndurării şi pe noi ne îndemni;
Bucură-te, căci teama de Dumnezeu în inimile celor credincioşi sădeşti;
Bucură-te, chemarea celor păcătoşi la pocăinţă;
Bucură-te, îndelung - răbdătoarea neştiinţei şi păcatelor noastre;
Bucură-te, ceea ce ne ridici din somnul lenevirii;

Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 11

Cântare de laudă au cântat cei credincioşi din Moscova, de mântuirea ta oarecând bucurându-se, când deasupra cetăţii te-ai arătat în veşmânt prea luminos îmbrăcată şi biserica ta şi cetatea Moscovei de focul aprins cu acoperământul tău apărând. Cu stăruinţă să fii, Preaputernică, veghetoarea hotarelor noastre şi dăruitoare de izbăvire şi astăzi, că umplându-ne de veselie să cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 11

Sfântă bucurie ai răsărit, Stăpână, din zilele cele de demult, împodobind prin icoana ta Biserica Ortodoxă. Pe patriarhi, pe mitropoliţi, pe episcopi, pe păstori şi pe rugători tu îi întăreşti şi astăzi. Prin icoana ta din Vladimir, prea curată, prin sorţii alegerii, întâistătător Bisericii din Rusia dăruieşti şi oile cele cuvântătoare în staulul Bisericii le aduni. Pentru aceasta îţi cântăm ţie:

Bucură-te, bucuria celor scârbiţi;
Bucură-te, liman al celor năpăstuiţi;
Bucură-te, că în năpaste nu ne-ai lăsat pe noi;
Bucură-te, căci în umilinţele noastre cu lumina nădejdii ne-ai luminat;
Bucură-te, a smereniei luminătoare;
Bucură-te, mărirea celor smeriţi;
Bucură-te, laudă a Bisericii Ortodoxe;
Bucură-te, veselie celor credincioşi;

Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 12
Harul tău să nu se întunece din pricina noastră izvorul milostivirilor, căci din zilele cele grele ale prea sfinţiţilor noştri Iov şi Ermogen ascultătoare te-ai făcut nouă, pământul Rusiei de la răpiri fără de seamăn ai păzit şi credinţa ortodoxă în el de la pierzare o ai mântuit, ca pentru izbăvire Dumnezelui nostru să-I cântăm: ***Aliluia!***

Icosul 12
Către cei ce te laudă pe tine, din vremurile cele de demult, ai arătat şi până acum că nu ai împuţinat mila ta, ca să te slăvim pe tine, prea curată, ca pe o osârdnică păzitoare a noastră şi ocrotitoare, care cu dragostea ta de Maică către turma Fiului tău ne-ai dus, ca astfel cu îndrăzneală şi fără de preget să-ţi cântăm ţie noi, robii tăi:
Bucură-te, lauda Ortodoxiei de pretutindeni;
Bucură-te, că adevărul credinţei tu îl întăreşti;
Bucură-te, a părinţilor noştri păzitoare a blagocestiei;
Bucură-te, căci neputinţa noastră nu o ai lepădat;
Bucură-te, întărirea noastră cea de nezdruncinat;
Bucură-te, nădejdea noastră cea neruşinată;
Bucură-te, caldă rugătoare a noastră;
Bucură-te, mijlocitoare a noastră osârdnică;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 13 (de 3 ori)
O, întru tot lăudată Maică, ocrotitoare prea milostivă, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, după obişnuita ta îndurare primeşte puţina noastră rugăciune, şi, precum odinioară, aşa şi acum miluieşte hotarele noastre şi din toate nevoile pe robii tăi îi izbăveşte, pe cei ce-ţi cântă: ***Aliluia!***

Se spune iarăşi:

Icosul 1
Toate Puterile cereşti neîncetat te laudă pe tine, Preacurată, luând aminte la slava ta cea cerească prin care Fiul tău te-a prea slăvit pe tine; dar nici pe noi, pe pământ, nu ne-ai părăsit, ci ca o lumină ne-ai dăruit icoana ta, pe care Sfântul Luca a pictat-o dintâi. Despre ea odinioară ai spus: “Cu această icoană harul şi puterea mea să fie!” De aceea noi, credincioşii robii tăi, întotdeauna şi în tot locul luând aminte la îndeplinirea cuvântului tău, către icoana ta cea tămăduitoare alergăm şi, ca şi când ai fi mereu cu noi, îţi cântăm:
Bucură-te, Împărăteasa îngerilor;
Bucură-te, Stăpânitoarea a toată lumea;
Bucură-te, a cerului pe veci slăvită;

Bucură-te, că şi pe pământ eşti mărită;
Bucură-te, că har icoanei tale ai dăruit;
Bucură-te, că spre mântuirea oamenilor pe aceasta o ai aşezat;
Bucură-te, dăruitoare grabnică a orice bunătate;
Bucură-te, a rugăciunilor noastre fierbinte ascultătoare;
Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!

Condacul 1
Stăpână prea slăvită, privind la icoana ta cea dintâi, cântare de laudă îţi aducem noi, robii tăi, Maică a lui Dumnezeu. Şi, ca ceea ce ai putere nebiruită, păzeşte şi mântuieşte pe cei ce cu adâncă mulţumire îţi cântă ţie: ***Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milostiviri!***

Rugăciune înaintea icoanei Maicii Domnului din Vladimir

Preacurată Fecioară, ceea ce cu naşterea ta ai veselit cetele îngereşti şi ai depărtat întristarea de la oamenii cei ce se primejduiau întru furtuna necazurilor, pleacă-ţi urechea ta cea blândă şi spre noi, cei ce am căzut în multe păcate şi suntem înconjuraţi de multe ispite.

O, prea minunată Ocrotitoare cerească a întregii Ortodoxii, primeşte rugăciunile noastre pe care cu smerenie către tine le îndreptăm. Păzeşte-ne pe noi de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi şi abate norul mâniei lor de la noi, ca întru pace să-ţi dăruim rugăciunile noastre.

Tu, care pe scaunul slavei celei cereşti ai fost aşezată de Cel căruia te-ai făcut scaun prea înalt a toată desăvârşirea, de acolo veghează, o, Împărăteasă, asupra poporului tău şi pe îngeri îi trimite ca să păzească pe robii tăi de toată vătămarea potrivnicilor noştri. Sub lumina privirii tale iubitoare de Maică ajută-ne să punem început bun pocăinţei noastre şi să deprindem virtutea. Pe cei din primejdii îi acoperă cu harul tău, pe cei întristaţi îi povăţuieşte la limanul păcii celei dumnezeieşti, pe noi, pe toţi, ne întăreşte întru mărturisirea dreptei credinţe prin cuvânt dar mai ales prin faptele cele bune izvorâte din inimă smerită şi plină de dragoste.

Cu sabia rugăciunii tale taie toate gândurile patimilor noastre şi tulburarea viforului ispitelor de pe marea vieţii o potoleşte, ca întru pace să petreacă robi tăi în toate zilele în aşteptarea Împărăţiei celei cereşti. Zdrobeşte cu gânduri smerite pe vrăjmaşii care caută să ne prăbuşească în prăpastia răutăţii. Ridicând mâinile tale la rugăciune, dobândeşte pentru noi surparea gândurilor întunecate şi străluceşte mintea noastră cu lumina Soarelui înţelepciunii.

Nu avem pocăinţa cea mântuitoare şi nici nu ştim a ne ruga pentru a primi mila Stăpânului, dar nu ne lăsa pe noi, Maică prea cinstită, ci cu rugăciunea ta deschide uşa milei cele dumnezeieşti. Împacă viaţa noastră şi în ceasul sfârşitului vieţii noastre pământeşti să ne întâmpini cu chip luminos şi cu nădejdea mântuirii, alungând de la noi toată frica, spre a te lăuda cu bucurie în vecii vecilor. Amin!

Rugăciunea a doua

O, Preasfântă Stăpână, de Dumnezeu Născătoare, ceea ce eşti mai presus decât Heruvimii şi mai cinstită decât Serafimii. Fecioară de Dumnezeu aleasă, bucuria tutror celor necăjiţi, dă-ne nouă mângâiere, tuturor celor ce suntem în necazuri şi în nevoi, căci în afară de tine altă scăpare şi ajutor nu avem. Tu eşti mijlocitoarea bucuriei noastre. Ca Maica lui Dumnezeu şi Maica milostivirii, stând înaintea stolului Preasfintei Treimi, poţi să ne ajuţi nouă, căci nimeni dintre cei ce se roagă ţie cu credinţă nu este ruşinat. Auzi-ne şi acum, în ziua necazului nostru, pe noi, cei ce cădem înaintea icoanei tale din Vladimir, şi cu lacrimi ne rugăm ţie. Alungă de la noi toate necazurile, toate bolile şi nevoile care vin asupra noastră în viaţa aceasta vremelnică, prin atotputernica ta mijlocire; şi nu ne lipsi pe noi nici de veşnica şi nesfârşită bucurie întru Împărăţia Fiului tău şi Dumnezeului nostru în vecii vecilor. Amin!

Rugăciunea a treia

Împărăteasa mea cea prea bună şi nădejdea mea, Născătoare de Dumnezeu, primitoarea săracilor şi ajutătoarea străinilor, bucuria scârbiţilor şi acoperitoarea necăjiţilor, vezi-mi nevoia, vezi-mi scârba, ajută-mă ca pe un neputincios, hrăneşte-mă ca pe un străin; necazul meu îl ştii dezleagă-l precum voieşti, că n-am alt ajutor afară de tine, şi nici altă folositoare grabnică, nici altă mângâietoare bună, ci numai pe tine, o, Maică a lui Dumnezeu, ca să mă păzeşti şi să mă acoperi în vecii vecilor. Amin!

Sursa:
https://acoperamantulmaiciidomnului.wordpress.com/2019/08/05/acatistul-preasfintei-nascatoare-de-dumnezeu-inainte-icoanei-sale-din-vladimir-21-mai-23-iunie-26-august/

Rugăciune către icoana Maicii Domnului din Vladimir (Vladimirskaia)



O, prea minunată ocrotitoare cerească a întregii Ortodoxii, primeşte şi razele gândurilor noastre pe care le îndreptăm cu smerenie către tine. Păzeşte-ne pe noi de vrăjmaşii văzuţi şi nevăzuţi şi abate norul mâniei lor dinspre noi, ca întru pace să-ţi dăruim curgerea rugăciunii noastre.

Pe scaunul slavei cereşti ai fost aşezată de Cel căruia te-ai făcut scaun prea înalt a toată desăvârşirea. De acolo veghezi ca o Împărăteasă asupra poporului tău şi pe îngeri îi trimiţi ca să păzească pe robii tăi de toată vătămarea potrivnicilor noştri.

Sub lumina privirii tale iubitoare de Maică ajută-ne să punem început bun pocăinţei noastre şi să deprindem virtuţile.

Pe cei din primejdii îi acoperă cu darul tău, pe cei întristaţi îi povăţuieşte la limanul păcii dumnezeieşti şi pe noi, pe toţi, ne întăreşte întru mărturisirea dreptei credinţe prin cuvânt, dar mai ales prin faptele cele bune izvorâte din inimă smerită şi iubitoare.

Cu sabia rugăciunii tale taie toate gândurile patimilor noastre şi tulburarea furtunii ispitelor de pe marea vieţii o potoleşte, ca întru pace să petreacă robii tăi în toate zilele în aşteptarea Împărăţiei celei cereşti.

Zdrobeşte cu gânduri smerite pe vrăjmaşii care caută să ne prăbuşească în prăpastia răutăţii.

Ridicând mâinile tale la rugăciune, dobândeşte pentru noi surparea gândurilor întunecate şi străluceşte mintea noastră cu lumina Soarelui înţelepciunii.

Nu avem pocăinţa cea mântuitoare şi nici nu ştim a ne ruga pentru a atrage asupra noastră mila Stăpânului, dar nu ne lăsa pe noi, Maică prea cinstită, ci cu însăşi cheia rugăciunii tale descuie-ne uşa milei dumnezeieşti.

Împacă viaţa noastră şi în ceasul sfârşitului vieţii noastre pământeşti să ne întâmpini cu faţă luminoasă şi cu nădejdea mântuirii, alungând de la noi toată frica, spre a te lăuda cu bucurie în vecii vecilor. Amin.

Sursa:
https://doxologia.ro/rugaciuni/rugaciune-catre-icoana-maicii-domnului-din-vladimir-vladimirskaia

Paraclisul icoanei Maicii Domnului din Vladimir



Preotul: face obişnuitul început, zicând: Binecuvântat este Dumnezeul nostru.

Citeţul: Amin. Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie!

De nu este preot se zice: Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, pentru rugăciunile prea curatei Maicii Tale şi ale tuturor sfinţilor, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Strana: Amin.

Rugăciunile începătoare

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Doamne, miluieşte ! (de 12 ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la Hristos Împăratul nostru Dumnezeu.
Veniţi să ne închinăm, şi să cădem la însuşi Hristos Împăratul şi Dumnezeul nostru.

Apoi:

Psalmul 142:
Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta, auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine îmi este nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul

meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ţie, Dumnezeule! (de 3 ori).

Şi îndată se cântă, pe glasul al 3-lea: ***Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.*** **(de 3 ori)**, *apoi:*

Troparul: Apărătoare nebiruită a poporului rus, lauda neîncetată a cetelor îngereşti, slava ierarhilor şi cununa poporului binecredincios, pe tine te ştim, Preacurată, ceea ce prin naşterea ta ai adus în lume bucuria izbăvirii din tirania păcatului, iar nouă ne dăruieşti neîncetat îndurările milostivirii tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. asemenea:

Nu vom tăcea, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că de nu ai fi stat tu înainte rugându-te, cine ne-ar fi scăpat pe noi de atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit pe noi până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu mântuieşti pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea, şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc, şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie Unuia am greşit, şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată adevărul ai iubit, cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi, spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi Duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta, şi Duhul Tau cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie

bucuria măntuirii Tale, şi cu Duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale, şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu, duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Canonul Maicii Domnului

Cântarea 1

Irmos: Pe Faraon, cel ce se purta în car, l-a cufundat toiagul lui Moise, cel ce a făcut minuni oarecând, în chipul Crucii lovind şi despărţind marea şi pe Israel fugăritul şi mergătorul pedestru l-a izbăvit; pe cel ce cântă cântare lui Dumnezeu.

Stih*: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.*

Pe vrăjmaşii poporului rus totdeauna ai biruit, plecând urechea ta la rugăciunile celor ce cu lacrimi cereau ţie ajutor în necazurile şi primejdiile lumeşti.

Stih*: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.*

Multe suflete au aflat slobozire din războiul patimilor, aducând înaintea icoanei tale jertfe de rugăciuni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Inima mea cea cumplit rănită de sabia păcatului o tămăduieşte Preacurată, cu roua bunătăţii tale celei negrăite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Născut-ai pe Cel fără de ani sub umbra anilor, ca să slobozească pe cei învechiţi în păcate de tirania patimilor.

Cântarea a 3-a

Irmos: Tu eşti tăria mea, Doamne, Tu şi puterea mea, Tu, Dumnezeul meu, Tu bucuria mea, Cel ce n-ai lăsat sânurile părinteşti şi a noastră sărăcie ai cercetat-

o. Pentru aceasta, cu profetul Avacum, strig către Tine: Slavă puterii Tale, iubitorule de oameni.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe mulţi bolanvi ai tămăduit, deci, nu mă lipsi nici pe mine de milostivirea ta, ci vindecă neputinţele trupului meu, ca să te măresc pe tine totdeauna cu credinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Apărătoare grabnică eşti poporului binecredincios, care cu mare credinţă se închină icoanei tale, cerând ajutorul tău în vreme de război.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Patimile sufletelor noastre le vindecă Preacurată, ceea te ai născut pe Cel ce a videcat rana căderii lui Adam.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu darul rugăciunii tale soleşte-ne nouă iertare de păcate şi adăpostire întru lumina darurilor tale.

Apoi aceste **stihiri**:

Ploaia darurilor tale să ne curăţească mintea de toată răutatea şi să ne dăruiască acoperământul păcii lui Hristos.

Maica Vieţii, izbăveşte-mă pe mine, păcătosul, de marea necazurilor ce mă tulbură şi îmi dă a rămâne neclintit pe piatra poruncilor Domnului.

Sedealna: Pe mulţi ai tămăduit de neputinţe cumplite şi ai făcut să înflorească nădejdea mântuirii în inimile cele greu tulburate de valurile deznădăjduirii.

Cântarea a 4-a

Irmos: Nepăzind poruncile Tale Stăpâne, cu mintea mea intrând în patimile desfătărilor, am fost golit de har şi pentru răni zac gol; ci mă rog Ţie, Mântuitorule, mântuieşte-mă!

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Înspăimântat-ai pe vrăjmaşii care căutau să cucerească pământul rusesc, chiar şi păgânii recunoscând puterea ta cea nebiruită.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Dă-ne nouă ajutor în lupta cea duhovnicească, Stăpână, ca să biruim pe cei ce caută să ne tragă în întunericul păcatului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Liniştea celor înviforaţi, călătorilor ocrotitoare şi celor sărmani bogăţie neîmpuţinată, nu uita pe robii tăi cei cufundaţi în adâncul grijilor lumeşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu frumuseţile fecioriei tale pe îngeri foarte i-ai minunat, iar pe noi ne-ai plecat a mări minunile milostivirii tale, prea curată Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Căutând cu ochiul Tău cel neadormit, milostiveşte-Te spre mine, cel cuprins de dormitarea trândăviei, şi care slujesc somnului desfătărilor în patul patimilor; Cel ce ţi-ai plecat capul pe Cruce şi Te-ai trezit de bunăvoie, micşorând Hristoase, noaptea păcatului, Cel ce eşti lumina dreptăţii.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Ca o Maică ai ţinut în braţe pe Cel ce poartă toată făptura prin părinteasca dragoste a Tatălui ceresc, către care roagă-te să ne întoarcem noi, fiii cei rătăciţi.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Toată suflarea îngerească măreşte minunea naşterii tale, căci fără de sământă ai născut pe Cel mai presus de îngeri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Zi şi noapte cetele îngereşti înconjoară icoana ta cu cântări cereşti, mărind bogăţia milostivirii tale faţă de fiii cei căzuţi ai lui Adam.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Oraşul tău cu dragoste îl păzeşti de toate zvonurile de tulburare, iar sufletele robilor tăi le păzeşti cu sabia rugăciunii tale.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea voi înălţa către Domnul şi Lui voi spune mâhnirile mele; că sufletul meu s-a umplut de răutăţi şi viaţa mea s-a apropiat de iad. Dar ca Iona mă rog: Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă.

Stih*:* ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Talanţii darurilor tale cu milostivire îi împarţi celor ce te cinstesc pe tine, izbăvindu-i pe ei de cumplita sărăcie duhovnicească.

Stih*:* ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Seceta patimilor m-a lipsit de bogăţia darurilor lui Hristos, dar vino în ajutorul meu Stăpână, cu mângâierea rugăciunii tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De tirania păcatului ce stăpâneşte întru mine mă izbăveşte, ceea ce ai călcat semeţia vrăjmaşului, născând pe Cel ce i-a zdrobit capul în adânc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cu darul facerii de minuni ai fost cinstită de Împăratul slavei, pe care Îl roagă să mă arate pe mine împărat peste patimi.

Apoi aceste **stihiri**:

Cu dragoste porţi în braţe pe Pruncul cel ceresc, care lumea o a izbăvit de răutate, dorind a o aduce la nevinovăţia pruncilor.
Preacurată, care, prin cuvânt negrăit ai născut pe Cuvântul în zilele cele mai de apoi, roagă-te Lui, ca una ce ai îndrăznire de Maică.

Condacul: Cu curgerile rugăciunii tale adapă pământul cel însetat al inimilor noastre, că întru ostenelile smereniei să aducem rod bogat de mântuire spre slava Ziditorului a toate.

Prochimenul, Evanghelia.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. glas 2:

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Ca o apărătoare nebiruită a popoarelor ortodoxe totdeauna ai stat împotriva năvalei vrăjmaşilor, smerind pe cei ce se semeţeau cu stăpânirea cea pământească.

[Ectenia: Mântuieşte, Dumnezeule, poporul Tău şi binecuvântează moştenirea Ta, cercetează lumea Ta cu milă şi cu îndurări, înalţă fruntea creştinilor ortodocşi şi trimite peste noi milele Tale cele bogate; pentru rugăciunile prea curatei Stăpânei noastre Născătoarei de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei şi de viaţă făcătoarei Cruci; cu ocrotirile cinstitelor, cereştilor netrupeşti Puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului prooroc, Înaintemergătorului şi Botezătorului Ioan; ale Sfinţilor, măriţilor şi întru tot lăudaţilor apostoli; ale tuturor sfinţilor sfinţiţilor ierarhi; ale sfinţilor, măriţilor şi bunilor biruitori mucenici; ale prea cuvioşilor şi de Dumnezeu purtătorilor Pă-rinţilor noştri, ale Sfinţilor (N), a căror pomenire o săvârşim, ale Sfinţilor şi drepţilor dumnezeieşti Părinţi Ioachim şi Ana şi pentru ale tuturor sfinţilor; rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi păcătoşii, care ne rugăm Ţie, şi ne miluieşte pe noi.
Doamne, miluieşte (de 12 ori).]

Cântarea a 7-a

Irmos: Chipului celui de aur neînchinându-se tinerii lui Avraam, s-au lămurit ca aurul în topitoare; că, în cuptorul cel de foc, ca într-o cămară luminată, dănţuiau, cântând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih***: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Inimile noastre cele otrăvite de păcat le vindecă cu doctoria rugăciunii tale, Izvorule al milostivirii.

Stih***: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Marea vieţii ajută-mă Stăpână, să o trec fără împiedicare şi să ajung la limanul cel binecuvântat al pocăinţei mai înainte de sfârşitul meu pământesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Păzeşte-mă de săgeţile celui viclean, ceea ce cu naşterea ta ai scos lumea de sub osânda morţii celei veşnice.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Sufletul meu însetat de adevăr îl adapă cu ploaia darurilor tale celor aducătoare de înţelepciune duhovnicească.

Cântarea a 8-a

Irmos: Văzându-Te soarele întins pe Cruce, şi-a strâns razele şi tot pământul s-a clătinat cu cutremur, Împărate al tuturor, văzându-Te de voie pătimind, Cel ce eşti din fire nepătimitor. Pentru aceasta, Te rog Hristoase: Tămăduieşte ca un doctor patimile sufletului meu!

Stih*: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.*

Cei tămăduiţi de tine cu bucurie au adus ţie mulţumiri, iar noi nădăjduim să aflăm prin tine mare milă.

Stih*: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.*

Pe cei bântuiţi de duhuri necurate i-ai vindecat şi pe toţi ai adus către limanul cel netulburat al mântuirii.

Binecuvântăm pe Tatăl, şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Înfricoşătoare privire demonilor eşti şi credincioşilor dulceaţă nesfârşită, căci nu încetezi a te ruga pentru cei ce te cinstesc pe tine cu dragoste.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Aprinde candela inimii mele cu focul rugăciunii tale şi îmi dă mie a trece fără de primejdia osândirii marea cea sărată a acestei vieţi.

Cântarea a IX-a

Irmos: Eva adică, prin păcatul neascultării, blestem înăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântare ai înflorit; pentru aceasta toţi te slăvim.

Stih*: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.*

Păzitoare eşti fecioarelor şi maicilor bucurie neîncetată, căci pe toţi ocroteşti sub acoperământul rugăciunilor tale.

Stih*: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.*

Ceea ce eşti lauda fecioarelor şi tuturor grabnică ajutătoare în toate nevoile, nu ne uita nici pe noi, cei cu minte întinată de multe păcate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu lapte ai hrănit pe Cel ce hrăneşte toată suflarea cu milostivirea Sa necheltuită, iar acum ne hrăneşti pe noi cu îndurările tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Fă să înceteze furtuna patimilor ce domneşte în mine şi dă-mi să trec fără tulburare vămile văzduhului.

Apoi: ***Cuvine-se cu adevărat să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită şi prea nevinovată şi Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.***

Bucură-te, slava Rusiei, păzitoarea neostenită a Ortodoxiei, lumina bucuriei îngerilor, monahilor călăuzitoare şi tuturor creştinilor neîncetată păzitoare în vremea primejdiilor.

Întru tine naşterea şi fecioria s-au îmbrăţişat, ca oamenii cei muritori să moştenească viaţa cea nesfârşită.

Pe mulţi ai întors la drepata credinţă, ca să lucreze în via lui Hristos, cu nădejdea mântuirii în viaţa cea veşnică.

După naştere fecioară ai rămas şi după a ta adormire te-ai arătat şi mai mult apărătoare neamului omenesc, izbăvindu-l din toate tulburările veacului trecător.

Păzeşte moştenirea ta cu a ta rugăciune neîncetată, de care nu ne lipsi nici pe noi, cei ce flămânzim prin deşertul acestei vieţi.

Pe Făcătorul a toate ai născut şi lumea o ai scos de sub robia celui rău, de ale cărui curse păzeşte-ne şi pe noi.

Cetele puterilor netrupeşti, cu Botezătorul, cu apostolii lui Hristos şi cu Născătoarea de Dumnezeu Maria, faceţi rugăciune ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacã este preot de faţã, zice: Cã a Ta este Împărăţia, şi puterea, şi slava: a Tatãlui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Strana: Amin.]

Dacã nu va fi preot de faţã, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti: Pentru rugãciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeul nostru, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Bucuria monahilor şi tuturor casă de mântuire, măcar că ai adormit, vie eşti spre apărarea poporului dreptcredincios, pentru care pururea mijloceşte iertarea păcatelor de la Hristos, şi mare milă.

Cu făclii de cântări îngerii se pleacă înaintea icoanei tale, iar noi ne bucurăm avându-te sprijinitoare în toate nevoile noastre.

Stăpână, primeşte rugăciunile robilor tăi şi ne izbăveşte pe noi de toată nevoia şi necazul.

Toată nădejdea mea spre tine o pun, Maica lui Dumnezeu, păzeşte-mă sub sfânt acoperământul tău.

Sursa:
https://www.facebook.com/1413080078999991/photos/a.1413424765632189/1689859877988675/?type=3&theater

Icoana Maicii Domnului din Vladimir - scurt istoric



Această icoană se bucură de o cinstire deosebită în Rusia în virtutea rolului său în istoria naţională a acestui popor. Această icoană a fost în 1131 adusă din Constantinopol în Rusia, dusă la Vladimir în 1155, apoi la Moscova în 1395.

Ocrotitoare a Rusiei, ea a rămas în catedrala Adormirii din Kremlin până la revoluţia de la 1917. Apoi a fost păstrată în galeriile Tretiakov, unde nenumăraţi creştini au venit să se roage în faţa ei.

După tradiţie, aşa cum se cântă în slujba sărbătorii din 26 august, la Vecernie, icoana a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca în timpul existenţei pământeşti a Maicii Domnului: „Atunci când pentru prima oară, icoana ta a fost zugrăvită de vestitorul tainelor evanghelice, şi ţi-a fost adusă pentru ca s-o recunoşti şi să-i dăruieşti puterea de a-i mântui pe cei ce ţi se închină, te-ai bucurat, tu care eşti plină de milostivire şi izvor al mântuirii noastre, ai fost ca şi gura şi glasul icoanei” *(Vecernie, stihire glasul 6).*

Această icoană ocupă un loc special în viaţa poporului rus. Cronicile ne relatează rolul imens pe care l-a jucat în istoria Rusiei, pentru aceasta fiind săr-

bătorită de trei ori pe an, ca mulţumire pentru eliberarea Moscovei de tătari: la 26 august 1395, la 23 iunie 1480, la 21 mai 1521.

În 1612, în timp ce Moscova era asediată de polonezi, luptătorii voluntari s-au bătut pentru icoana Maicii Domnului din Vladimir: „Mai bine murim decât să lăsăm să fie pângărită icoana prea curatei Maici a Domnului nostru din Vladimir”.

Descriere

Maica Domnului este cu adevărat făptură îndumnezeită, pe chipul căreia cerescul cu omenescul se întâlnesc.

În această icoană, privirea Maicii Domnului este deosebit de mişcătoare: privire de o duioşie şi o tristeţe nesfârşită, care vine din adâncurile tainice ale inimii pentru a ajunge într-un „dincolo” inaccesibil, privire a Maicii îndreptată spre omenire, din pricina proorociei lui Simeon, pe care o „păstra în inima ei”: ***„Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri. Şi prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi” (Le. 2, 33-35).***

Acest chip de o frumuseţe cerească este chipul unei mame a cărei privire ne lasă să pătrundem în inima Mariei, care se gândeşte încă de pe acum la suferinţele ce vor veni, un chip care, în suferinţa sa lăuntrică, trăieşte deja drama crucii. Privire care exprimă dragostea maternă pentru Fiul său, dar şi pentru toţi oamenii cărora, prin cruce, va învăţa să le fie maică.

Peste veşmânt, poartă maforionul, un val lung, purpuriu, brodat cu un preţios galon, care-i acoperă capul şi umerii. Pe frunte şi pe umeri vedem cele trei stele, semn al pururea fecioriei Maicii Domnului atât înainte, cât şi în timpul naşterii şi după aceea.

Pruncul cu mâna stângă, cuprinde gâtul maicii Sale pentru a-Şi apropia obrazul de obrazul Mariei, într-un minunat gest de tandreţe.

Pruncul este aşezat simbolic pe braţul drept al Maicii Sale, în timp ce cu mâna cealaltă ea arată spre Fiul său: „Iată Omul”.

Privirea Pruncului este aţintită pe privirea Maicii Sale, a cărei suferinţă o vede, părând a-i spune încă de pe acum: „Nu mă plânge, Mamă…”, în incercarea de a-i alina durerea ascunsă.

Chipul Pruncului este deja chipul unui adult, cu trăsături precise, a cărui frunte amplă reflectă înţelepciunea dumnezeiască.

Veşmântul Său, himationul, roşu purpuriu, are sclipiri de aur, aşa cum se cuvine lui Dumnezeu: este lumina cea neînserată.

Deşi gestul mâinii stângi a Mariei arată spre Fiul Său - tip al icoanelor Maicii Domnului Îndrumătoarea - totuşi, această icoană este a Maicii Domnului Mângâietoarea, din cauza simţămintelor pe care le exprimă atitudinea maternă a Mariei.

În această icoană, Maica Domnului este chipul Bisericii care poartă în ea mântuirea, chiar în timp ce aşteaptă, mărturiseşte şi contemplă învierea prin cruce. Fără să ţină seama de mângâierea Fiului său, Maica Domnului priveşte în depărtare, cu o privire plină de dragoste şi de durere.

Chipul său întors către Pruncul care o mângâie, nu către fiul trupesc, ci către Ziditorul lumii căreia I-a dat naştere, se oglindeşte în cuvintele Liturghiei: Ea este fierbinte mijlocitoare în faţa lui Dumnezeu şi puternică ocrotitoare a lumii. Se apleacă spre Fiul său cerând milă pentru cei care vin către El şi pe care îi ocroteşte cu rugăciunile sale.

Această minunată icoană a Maicii Domnului din Vladimir arată permanenta preocupare a Bisericii Răsăritului de a considera rolul Maicii Domnului în lumina Revelaţiei şi a locului pe care Domnul i l-a încredinţat în taina mântuirii oamenilor.

Cultul pe care Biserica Răsăritului îl închină Maicii Domnului este în esenţă hristocentric, iar doctrina sa marială se rezumă în plinătatea dogmei Născătoarei de Dumnezeu. Tocmai pentru că este atât de legată de lucrarea mântuitoare a Fiului său, nu ne surprinde să vedem, în majoritatea icoanelor, cu câtă solicitudine se apleacă spre omenire şi îndeosebi spre nevoile duhovniceşti ale creştinilor.

Sinaxar la aducerea icoanei Maicii Domnului din Vladimir la Moscova



În zilele bine credinciosului şi marelui domn Vasile Dimitrievici, singurul stăpânitor al Rusiei, şi în vremea Sfântului mitropolit Ciprian, a fost năvălirea lui Temiraxac, împăratul agarenilor, asupra pământului Rusiei. Acela, sculându-se cu mare putere de la Răsărit şi prădând multe împărăţii, a ajuns în părţile Rusiei. Deci, apropiindu-se de hotarele pământului Rezeanului, a luat cetatea Eleciul, a robit pe voievodul Eleciului şi a ucis o mulţime de creştini, căci era mare urător şi cumplit chinuitor al neamului creştinesc. Apoi se mai lăuda că tot pământul Rusiei are să-l pustiască, ca să dezrădăcineze credinţa creştinească, şi îşi pregătea drumul său spre cetatea Moscova, vrând să o risipească pe ea. Deci auzind marele domn Vasilie Dimitrievici acest lucru, şi-a adunat oastea sa şi s-a dus în cetatea Colomnei.

De acolo plecând, a stat la malul râului Ochi, făcând tabără împotriva vrăjmaşului, iar Temiraxac a stat într-un loc 15 zile. Şi înştiinţându-se marele domn şi toată oastea creştinească de marea putere a păgânului împărat, care venise cu oşti fără de număr, şi auzind despre scopul lui cel rău, şi-a ridicat mâinile spre cer împreună cu toţi ostaşii săi şi se ruga cu lacrimi Domnului şi Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, pentru izbăvirea sa de acel agarean fără de Dumnezeu. Ei chemau în ajutor pe cei mai mari plăcuţi ai lui Dumnezeu, pe Sfinţii

ierarhi Petru şi Alexie, pe cuviosul Serghie şi pe ceilalţi sfinţi făcători de minuni ai Rusiei.

Apoi a trimis în cetatea Moscova, la părintele său cel duhovnicesc, la prea sfinţitul mitropolit Ciprian, ca să poruncească poporului să facă post şi rugăciune, şi să trimită în cetatea Vladimirului, ca să ia de acolo icoana făcătoare de minuni a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi să o aducă în Moscova, pentru apărarea cetăţii împărăteşti a Rusiei.

Iar arhiereul lui Dumnezeu, Ciprian, mai înainte de porunca domnească, se gândea ca să aducă acea cinstită icoană, deci, când i-a venit poruncă de la voievod; atunci a mulţumit lui Dumnezeu că tot acelaşi gând a pus şi în inima marelui domn, căci avea acea împreună glăsuire a lui cu al său gând, ca pe o adeverire de bunăvoirea lui Dumnezeu, ca minunata icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu să se mute la dânşii în Moscova.

Deci îndată a trimis la Vladimir bărbaţi aleşi din rânduiala duhovnicească, după acea cinstită icoană. Apoi mitropolitul Ciprian adunând toată duhovniceasca rânduială şi mulţime de popor, s-a rugat sobomiceşte pentru biruinţa asupra vrăjmaşului. Şi a poruncit tuturor să poftească la rugăciune şi nici el însuşi nu s-a depărtat de la biserică, făcând slujbă şi rugându-se ziua şi noaptea cu fierbinte vărsare de lacrimi pentru marele voievod, pentru oastea lui, şi pentru toţi pravoslavnicii creştini.

Iar când cinstita icoană a pornit de la Vladimir şi s-a apropiat de cetatea Moscovei, în 15 zile ale lunii august, la praznicul Adormirii Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, a ieşit întru întâmpinarea ei prea sfinţitul mitropolit cu tot soborul rânduielii duhovniceşti, împreună cu mult popor; şi, văzând acea sfântă icoană, au căzut la pământ şi s-au închinat ei ca însăşi Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, care venise la dânşii, şi primind-o cu negrăită bucurie, vărsau multe lacrimi privind spre dânsa şi rugându-se ca să se izbăvească de năvălirea agarenilor.

Şi nu le-a fost în deşert rugăciunea lor, pentru că tocmai în aceeaşi zi în care prea cinstita icoană a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu a fost adusă în Moscova, Temiraxac, păgânul împărat al agarenilor, îngrozindu-se de o înfricoşată vedenie pe care a văzut-o în vis, s-a tulburat şi a fugit înapoi cu toată puterea sa, nefiind gonit de nimeni.

Iar vedenia aceea a lui a fost astfel: vedea înaintea sa un munte prea înalt, pe al cărui vârf mergeau împotriva lui arhiereii şi aceia, având toiege de aur în mână, îl îngrozeau pe el. Deasupra arhiereilor a văzut în văzduh o strălucire neobişnuită şi stând în mijloc o împărătească într-o slavă negrăită, îmbrăcată în haină

de porfiră şi strălucită mai mult decât soarele, cu raze în chip de fulger. Împrejurul ei era mulţime nenumărată de ostaşi înarmaţi care îi slujeau ei şi se pregăteau ca de război. Iar împărăteasa avea mâinile sale întinse în sus, ca o rugătoare. Apoi a văzut-o pe ea ameninţându-l cu groază, ca să se ducă din hotarele pământului Rusiei, ca şi cum poruncea ostaşilor săi să pornească asupra lui. De acea înfricoşată vedenie s-a cutremurat Temiraxac şi, sărind înspăimântat din pat, a răcnit: „O, vai mie, ce este această vedenie înfricoşată?”. Şi tremurând, se temea suspinând şi era ca într-o nepricepere; iar după un ceas venindu-şi în fire, a chemat pe domni şi pe voievozi şi a început a le spune lor ceea ce văzuse, tremurând încă de frică.

Iar aceia, auzind cele ce li se spunea şi văzând pe împăratul lor tremurând, asemenea s-au înspăimântat şi nepricepându-se, ziceau: „Ce să fie aceasta?”.

Şi unii ziceau: „Împărăteasa care s-a văzut este Maica Dumnezeului creştinilor, a lui Iisus Hristos, şi se cunoaşte că voieşte să apere pe creştini, pentru că dânsa le este lor ajutătoare şi purtătoare de griji”.

Temiraxac a zis: „Dacă creştinii au o ajutătoare ca aceea, apoi în deşert ne-am pornit asupra lor şi fără de spor ne ostenim, căci măcar pe unul din cei ce stau dinaintea ei de l-ar trimite asupra noastră, pe toţi ne va birui şi nici loc nu vom putea afla încotro să fugim”.

Astfel acel împărat păgân s-a întors înapoi cu toată puterea agarenească, fugind cu ruşine, căci li se părea agarenilor că multe cete de ostaşi din pământul Rusiei vin în urma lor şi pentru aceea fiind cuprinşi de frică mare, unul pe altul se călcau, aruncându-şi armele, prăzile şi dobânzile lor. Astfel le-a fost acelor dreptcredincioşi biruinţa asupra vrăjmaşilor, fără de război şi fără vărsare de sânge, cu rugăciunile prea curatei Fecioare Născătoare de Dumnezeu.

Acea năvălire a lui Temiraxac cu agarenii şi minunata lui gonire din pământul Rusiei s-a întâmplat în anul de la facerea lumii 6903 - 1395 de la naşterea lui Hristos - şi din vremea aceea, în împărătească cetate Moscova s-a aşezat praznicul întâmpinării icoanei Preasfintei Fecioare Născătoare de Dumnezeu, care se numeşte Vladimirsca, întru neuitata şi mulţumitoarea pomenire a minunatei izbăviri de agareni, care s-a făcut prin apărarea Maicii lui Dumnezeu, căreia cu Cel născut dintr-însa, Hristos Dumnezeu, totdeauna de la noi să-I fie cinste, mulţumire şi închinăciune, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

23 iunie / 6 iulie - Pomenirea icoanei Maicii Domnului Vladimirskaia



Conform vechii tradiţii, Sfântul evanghelist Luca a zugrăvit trei icoane ale Maicii Domnului. Văzându-le, Preasfânta Născătoare de Dumnezeu a spus: „Harul Celui ce S-a născut din mine şi al meu să fie cu sfintele icoane". Una dintre aceste trei este cea pe care noi o cunoaştem ca icoana din Vladimir.

Icoana Preasfintei Stăpâne până în anul 450 s-a aflat la Ierusalim, iar apoi a fost dusă la Constantinopol. În prima parte a secolului XII sfânta icoană a fost trimisă de către patriarhul Constantinopoului Luca în dar marelui cneaz Iurie Dolgoruki, întemeietorului oraşului Moscova şi aşezată de el în mănăstirea pentru fecioare din Vâşgorod.

Satul Vâşgorod aparţinuse în trecut sfintei întocmai cu apostolii cneaghine Olga, iar din 1155 a devenit moştenirea fiului cneazului Iurie - Andrei Bogoliubski, care era foarte evlavios şi cucernic.

Mulţimea minunilor săvârşite de la icoană îi erau comunicate cneazului. Printre altele, cneazului i s-a povestit că sfânta icoană de câteva ori şi-a părăsit locul şi s-a aflat în aer; cneazul a înţeles din cele povestite că trebuie să schimbe locul icoanei.

Andrei Bogoliubski constituie o epocă întreagă din istoria poporului rus: crearea nucleului statal al ţării. Exista un principiu deosebit al vieţii de stat, în comparaţie cu cel de la sud, pe care cneazul Andrei l-a refuzat şi a plecat spre nord. Hotărând să se strămute din Vâşgorod în patria sa, moşiile Suzdalului, cneazul a

luat cu sine, fără ştirea tatălui, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Pe cale, înaintea ei neîncetat s-au slujit tedeumuri.

Locuitorii oraşelor Vladimir şi Kleazma au întâmpinat icoana cu multă dragoste şi osârdie. Din Vladimir cneazul s-a îndreptat spre Rostov.

Îndepărtându-se de Rostov zece verste, pe malul râului Kleazma caii s-au oprit şi nu voiau să meargă mai de parte. Au înhămat alţi cai, dar nici aceştia nu s-au urnit din loc.

Uimit şi înspăimântat, cneazul a căzut înaintea icoanei Maici Domnului şi s-a rugat cu lacrimi. Preasfânta Fecioară i s-a arătat în vis, având un sul în mână, poruncindu-i să lase icoana în Vladimir, iar în acest loc să zidească o biserică în cinstea naşterii ei.

Cneazul a aşezat icoana în Vladimir. Din această vreme - 1160 - sfânta icoană începu să se numească icoana Maicii Domnului din Vladimir.

În anul 1164 această icoană a fost purtată de cneazul Andrei în marşul împotriva bulgarilor de pe Volga. Înaintea luptei cneazul Andrei s-a mărturisit, s-a împărtăşit şi, rugându-se înaintea icoanei Maici Domnului, exclamă: „Tot omul ce nădăjduieşte în tine, nu va pieri!" Şi toată oastea, urmând exemplul cneazului, a sărutat cu lacrimi sfânta icoană şi, chemând ajutorul Maicii Domnului, s-a dus la bătălie. Bulgarii au fost biruiţi. După victorie, încă pe câmpul de luptă, în faţa icoanei, s-a săvârşit un tedeum.

În timpul slujbei în faţa tuturor ostaşilor s-a săvârşit o minune: de la icoana şi Crucea de viaţă făcătoare a strălucit lumină, care a luminat întreaga împrejurime.

Fiindcă în aceeaşi zi împăratul bizantin Manuil a văzut lumină de la Crucea Domnului şi, întărit de acest semn, a biruit saraţinii, de comun acord cu cneazul Andrei Bogoliubski şi împăratul a fost instituită ziua de 1 august, sărbătoarea „Scoaterii cinstitului lemn a de viaţă făcătoarei Cruci a Domnului".

În anul 1175, în timpul răzmeriţei din Vladimir, cneazul Andrei Bogoliubski a fost omorât. Oraşul căzuse în mâinile tâlharilor. Atunci un preot cu numele Nicolai a purtat icoana pe străzile oraşului şi răscoala s-a potolit.

Multe minuni s-au făcut de la sfânta icoană. În anul 1135 catedrala unde se afla icoana Maicii Domnului din Vladimir a ars până în temelie, dar sfânta icoană a rămas neatinsă.

În anul 1237 icoana făcătoare de minuni şi alte sfinţenii au suferit de la hoardele tătarilor: de pe ea a fost scoasă veşmântul preţios, însă icoana a rămas întreagă şi neschimabată.

În anul 1395 Tamerlan cu hoardele de tătari a năvălit asupra pământului rusesc şi se apropia de Moscova. Poporul avea o singură nădejde: ajutorul lui Dumnezeu. Marele cneaz al Moscovei Vasilii a poruncit să fie adusă icoana Maicii Domnului din Vladimir la Moscova. Zece zile a durat calea icoanei spre Moscova. Pe marginile drumului stătea poporul îngenuncheat şi, întinzând mâinile spre icoană, cerea: „Maica Domnului, mântuieşte pământul nostru!"

La Moscova icoana a fost întâmpinată cu o mare solemnitate. O procesiune formată din tot clerul moscovit, familia marelui cneaz, boierii şi toţi locuitorii Moscovei au ieşit din oraş în câmpia Kucikov şi, întâmpinând icoana, au însoţit-o până la catedrala Adormirii din Kremlin.

„Tor oraşul a ieşit să întâmpine icoana", povesteşte letopiseţul. Mitropolitul şi marele cneaz, „bărbaţi şi femei, copii şi prunci, orfani şi văduve, de la mic la mare, cu cruci şi icoane, cu psalmi şi cântări duhovniceşti, dar mai cu seamă, cu lacrimi, că nu puteai afla om să nu plângă cu suspine neîncetate şi bocete", zice letopiseţul.

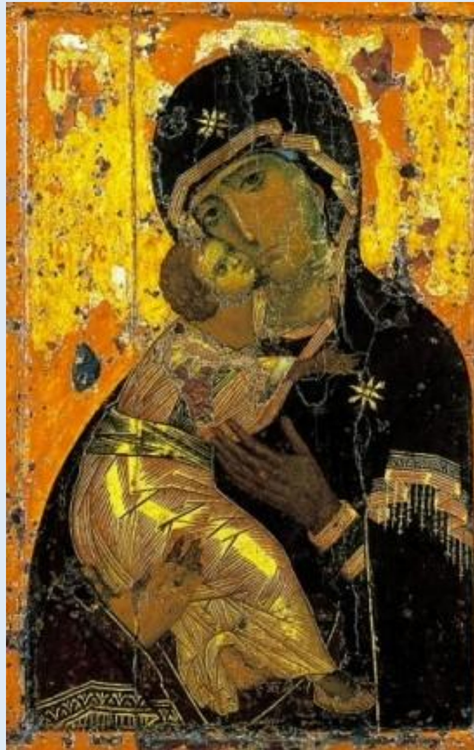
Maica Domnului nu i-a lăsat pe cei ce nădăjduiau în ea. În momentul întâmpinării sfintei icoane la Moscova Tamerlan dormea în cortul său. Deodată văzu în vis un numte înalt, de pe care coboarau spre el sfinţiţi ierarhi cu toiege de aur. De asupra lor, într-o măreţie negrăită, într-o strălucire puternică a razelor se afla o Femeie luminoasă. Nenumărate mulţimi de Îngeri erau în jurul Femeii şi ţineau în mâini săbii de foc. Ridicându-le în sus s-au năpustit asupra lui Tamerlan... El s-a deşteptat, tremurând de spaimă.

Înţelepţii şi tălmacii chemaţi să tâlcuiască visul au zis că Femeia văzută de el în vis este Ocrotitoarea ruşilor, Maica Dumnezeului creştin şi puterea ei este de neînvins. „Atunci noi nu mai avem ce face", a exclamat Tamerlan şi a dat ordin oastei să se întoarcă înapoi. Şi tătarii, şi ruşii au fost profund uimiţi de acest eveniment. Iar letopiseţul, descriind cele întâmplate, adăugă: „Şi a fugit Tamerlan, alungat de puterea Preasfintei Fecioare!"

Renumitul predicator, arhiepiscopul Inokentie al Hersonului, meditând la minunatul ajutor al Maicii Domnului, spunea: „E cu neputinţă să nu cădem până la pământ cu duh de mulţumire înaintea Maicii Domnului". De aceea cu vrednicie şi cu dreptate să-i cântăm şi s-o lăudăm pe Ocrotitoarea noastră cerească, pentru că întotdeauna, când ne aflam pe muchia prăpastiei şi pierdeam orice

nădejde, afară de nădejdea la ajutorul cel de sus, Preasfânta Stăpână, Maica Domnului ne dăruieşte slăvita sa apărare.

Icoana Maicii Domnului din Vladimir (Vladimirskaia)



Sărbători în cinstea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir întâlnim de mai multe ori pe parcursul anului (21 mai, 23 iunie, 26 august). Cea mai importantă sărbătoare are loc pe 26 august, dată stabilită în cinstea mutării icoanei de la Vladimir la Moscova.

***

Icoana Maicii Domnului din Vladimir a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca, din blatul de la masa la care Mântuitorul a mâncat împreună cu pururea Fecioara Maria și dreptul Iosif.

Maica Domnului, văzând icoana, a exclamat: Iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Harul Fiului meu și al meu va fi cu această icoană.

În anul 1131, patriarhul Constantinopolului, Luca Hrisoverga, a dăruit această icoană marelui cneaz Gheorghe Vladimirovici al Kievului, numit și Yuri Dolgoruki (15 aprilie), care a așezat-o inițial în Mănăstirea Devici din Vîșgorod (Ucraina), vechiul oraș al Sfintei Olga, împărăteasa Rusiei și cea întocmai cu apostolii.

Fiul lui Gheorghe Dolgoruki, Sfântul Andrei Bogoliubsky, a adus icoana în orașul Vladimir în 1155 și a așezat-o în Catedrala „Adormirea Maicii Dom-

nului” pe care o ctitorise. Din acest moment, icoana a primit numele de „icoana Maicii Domnului din Vladimir” (Vladimirskaia).

În 1395, în timpul invaziei lui Tamerlan, icoana a fost luată din Vladimir și dusă în noua capitală, Moscova. Astfel, binecuvântarea Maicii Domnului a stabilit legăturile spirituale ale Bizanțului cu Rusia prin Kiev, Vladimir și Moscova.

Sărbători în cinstea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir întâlnim de mai multe ori pe parcursul anului (21 mai, 23 iunie, 26 august). Cea mai importantă sărbătoare are loc pe 26 august, dată stabilită în cinstea mutării icoanei de la Vladimir la Moscova.

În anul 1395, temutul han Tamerlan („Timur cel șchiop”) a ajuns până la hotarul Riazan, cucerind orașul Eleț și, avansând către Moscova, s-a apropiat de malurile râului Don. Marele cneaz Vasile Dimitrievici a mers cu o armată la Kolomna și i-a oprit pe malurile râului Oka. El s-a rugat la Sfinții ierarhi ai Moscovei și Sfântului Serghie pentru eliberarea patriei, și a scris mitropolitului Ciprian al Moscovei (16 septembrie), rugându-l ca în postul Adormirii Maicii Domnului, care era în curs, să fie înălțate rugăciuni stăruitoare pentru milă și pocăință.

Preoții au fost trimiși la Vladimir, unde era vestita icoană făcătoare de minuni. După ce au săvârșit Sfânta Liturghie și Paraclisul Adormirii Maicii Domnului, preoții au luat icoana și au adus-o la Moscova. De-a lungul drumului, pe ambele părți, nenumărați oameni se rugau în genunchi: „O, Maica lui Dumnezeu, salvează pământul Rusiei!”

***

În timpul în care oamenii din Moscova au întâmpinat icoana Maicii Domnului din Vladimir pe câmpul Kucikov, Tamerlan dormea în cortul său.

Dintr-odată, el a văzut în vis un munte mare, în vârful căruia se aflau Sfinții ierarhi cu toiege de aur, venind spre el. Deasupra lor, într-o aureolă strălucitoare, era o femeie impunătoare. Ea i-a poruncit să părăsească pământurile Rusiei.

Trezit de spaimă, Tamerlan a întrebat despre sensul viziunii. Tălmacii au răspuns că doamna strălucitoare e Maica Domnului, marea protectoare a creștinilor.

Atunci Tamerlan a dat ordin trupelor sale să se retragă.

&&&

În amintirea acestei eliberări minunate a pământului Rusiei de Tamerlan, au construit Mănăstirea Întâmpinării, pe câmpia Kucikov, unde a avut loc întâmpinarea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir.

La 26 august, întreaga Rusie sărbătorește întâmpinarea icoanei Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir.

Evenimente foarte importante în istoria Bisericii Ruse au avut loc înaintea icoanei Maicii Domnului din Vladimir: alegerea și înscăunarea Sfântului Iona, susținătorul Autocefaliei Bisericii Ruse (1448), și a Sfântului Iov, primul patriarh al Moscovei și al întregii Rusii (1589), și a prea fericitului patriarh, Sfântul Tihon (1917). Și înscăunarea prea fericitului Pimen, patriarh al Moscovei și al întregii Rusii, a avut loc într-o zi de sărbătoare a icoanei Maicii Domnului din Vladimir, pe 21 mai 1971.

Traducere și adaptare: Mihai-Alex Olteanu
Sursa: http://oca.org

Maica Domnului, Măicuța poporului român



Icoana Maicii Domnului Vladimirskaia - Mănăstirea Putna, Duminica Ortodoxiei

Icoana Maicii Domnului cu Pruncul Hristos nu a lipsit niciodată din casa românului.

Pentru că nu poate fi gândit poporul român fără Hristos și fără Maica Domnului. Nu am fi avut duioșia și blândețea noastră, dacă nu am fi privit chipul duios și blând al Maicii Domnului, care Îl poartă pe Pruncul Iisus, Fiul și Dumnezeul ei. Nu am fi avut dragostea de Hristos pe care o are poporul nostru dacă nu ar fi picurat ea, mama, dragostea ei pentru Fiul ei în sufletele noastre. Nu am fi fost ortodocși dacă ea nu ne-ar fi scufundat în cristelnița Fiului ei!

Ea ne-a fost scut în vremuri grele, ea ne-a fost mângâiere în vremuri cumplite, ea ne-a fost bucurie în momente de liniște. Ea a dat credință și putere mamelor să își crească pruncii sub semnul crucii, ea a dat putere eroilor să își dea viața cu ochii ațintiți spre Crucea lui Hristos, întru nădejdea Învierii.

„Faceți orice vă va spune” (Ioan 2, 5), i-a îndemnat ea pe nuntașii din Cana. „Faceți orice vă va spune” a spus Maica Domnului strămoșilor noștri și, astfel, ne-am format după chipul lui Hristos: un popor care Îl slujește smerit pe Hristos, care știe să moară pentru Hristos și care știe să se bucure în Hristos.

Marele ei exemplu și îndemn pentru noi astăzi este: „Faceți orice vă va spune”. Pentru că așa ne unim cu El. Și ea, Măicuța, ne ajută să ne curățim sufletele și să ne împărtășim cu Sfintele Taine, cu Trupul și Sângele Domnului.

De ce ne împărtășim? Pentru că este semnul lui Hristos. Prin aceasta, vrăjmașii, văzuți și nevăzuți, nu se pot atinge de noi. Hristos ne va apăra, Hristos ne va mântui!

Poporul român nu poate exista fără semnul lui Hristos, fără sângele Mielului. Uniți, ne mărturisim ca un popor care așteaptă Învierea, pentru a mânca împreună cu El Paștile cele de taină în Împărăția cea veșnică.

Sursa:
https://www.urcusspreinviere.ro/1031/maica-domnului-maicuta-poporului-roman/

“Nesfinţii sfinţi”: Predica părintelui Tihon despre minunea care se lucrează prin îndrăzneala credinţei. De la femeia bolnavă de scurgerea de sânge din Evanghelie la generalul rus de miliţie al zilelor noastre



25.10.2013

Predică în duminica a 23-a după Rusalii,

6/19 noiembrie 1995

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Astăzi la Sfânta Liturghie, Biserica ne aduce aminte pericopa evanghelistului Luca despre o întâmplare la care apostolii au fost martori într-o aşezare mică de pescari, şi anume despre vindecarea unei femei de către Iisus Hristos, femeie care de aproape douăzeci de ani suferea de o boală incurabilă.

Vindecarea aceasta s-a produs într-un mod destul de ciudat: Iisus Hristos era strâmtorat de mulţimea oamenilor, toţi voiau câte ceva de la El: unul izbăvire de boală, altul o oarecare minune, altul - nici el nu ştia ce voia. În acea îmbulzeală de nedescris, Domnul, întorcându-se, le-a pus deodată ucenicilor Săi o întrebare cam de ciudată:
- Cine este cel ce s-a atins de Mine?

Ucenicii au rămas uimiţi:
- Mulţimile Te îmbulzesc şi Te strâmtorează din toate părţile, toţi caută măcar pentru o clipă să Îţi atragă atenţia şi Tu zici: Cine este cel ce s-a atins de Mine?

Hristos a răspuns că aşa era, dar în acea îmbulzeală şi înghesuială a simţit că puterea Lui dumnezeiască a ieşit deodată către unul dintre oameni.

Şi atunci o femeie care era în apropierea lui Iisus a recunoscut cu ruşine că ea fusese aceea care se atinsese de haina Învăţătorului. Cu ruşine, fiindcă după legile iudaice ea era socotită necurată, din pricina bolii sale femeieşti, şi nu trebuia să se atingă de oameni, ca să nu îi întineze. Şi a recunoscut, fiindcă din clipa aceea ea a simţit fără îndoială că nu mai era bolnavă.

Ca răspuns la toate acestea, Hristos i-a grăit femeii, spunându-i câteva cuvinte, care au fost de ajuns pentru a explica minunea ce i se întâmplase ei, dar aceste cuvinte au fost spuse şi ca să le audă ucenicii, dar şi noi:
- Mare este credinţa ta! Mergi în pace!

Aşa s-au împletit în toate timpurile credinţa smerită şi atotputernică în Dumnezeu şi trecătoarele legi omeneşti, lipsite de valoare, ruşinea şi teamă de judecata nedreaptă a oamenilor.



Icoana Maicii Domnului - Vladimir

Cu siguranţă vă amintiţi toţi, fraţi şi surori, cum am sărbătorit cu două luni în urmă împlinirea a şase sute de ani de la evenimentul în cinstea căruia a fost întemeiată mănăstirea noastră, întâmpinarea icoanei Maicii Domnului din Vladimir şi izbăvirea Moscovei de invazia hanului mongol Tamerlan. Ce sărbătoare am avut! A fost adusă de la Galeria Tretiakov la noi în mănăstire, pentru o zi,

vechea icoană făcătoare de minuni a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir, odorul cel mai de preţ al Rusiei.

La procesiunea religioasă, care a început din Cetate şi s-a încheiat aici, în Mănăstirea Întâmpinării icoanei Maicii Domnului din Vladimir, au luat parte mai mult de treizeci de mii de oameni. Era septembrie şi ploua. Prea fericitul patriarh şi foarte mulţi preoţi, în veşminte complet ude, păşeau încet în urma icoanei, iar oamenii stăteau de-a lungul străzii şi când sfânta icoană trecea pe lângă ei cădeau în genunchi, în băltoacele de apă, pe asfaltul ud, dar nimeni nu mai ţinea cont de asta.

Era deja ora trei după miezul nopţii când, în sfârşit, ultimul om din rândul acela imens a intrat în biserica noastră şi s-a închinat sfintei icoane. Când biserica s-a golit, înaintea icoanei făcătoare de minuni înălţată pe postament, au rămas doar cei ce au asigurat transportul şi integritatea icoanei: specialişti în domeniul artelor de la Galeria Tretiakov, funcţionari de la administraţia oraşului şi înalţi demnitari ai miliţiei. Toţi stăteau în tăcere. Imaginea credinţei poporului, care se dezvăluise în acele ceasuri, fusese uluitoare pentru ei.

Eu şi obştea am făcut pentru ultima dată înaintea icoanei metanii până la pământ. Apoi ne-am apropiat de icoană şi le-am spus funcţionarilor:
- Iată, acum este singura ocazie din viaţa dumneavoastră când, într-o asemenea zi şi într-un asemenea loc, vă puteţi apropia de sfânta icoană şi vă puteţi ruga Împărătesei Cereşti. Peste câteva minute icoana va fi dusă la muzeu. Înţeleg că toţi sunteţi oameni cu funcţii înalte, dar nu puteţi rata această ocazie.

Funcţionarii se uitau unul la altul, se mutau de pe un picior pe altul, zâmbeau jenaţi, dar nu se urneau din loc. Cred că fiecare dintre ei, dacă ar fi fost singur acolo, s-ar fi închinat cu bucurie acestui mare odor rusesc şi s-ar fi rugat în taină Maicii Domnului. Dar în clipele acelea, după cum se spune în Evanghelie, “de frica iudeilor”, toţi erau parcă înlemniţi.

Şi, deodată, un miliţian cu grad superior, înroşindu-se la faţă ca drapelul sovietic, a păşit înainte. Mormăind furios, i-a strecurat şapca sa unui maior şi urcând treptele către icoană, cu stângăcie a făcut trei metanii înaintea ei. A sărutat zgomotos geamul de protecţie al icoanei şi stăruitor i-a şoptit ceva Maicii Domnului. Apoi s-a mai închinat încă o dată stângaci până la pământ şi, dându-se înapoi, a coborât treptele. A smuls şapca din mâinile miliţianului care, de uimire, rămăsese cu gura căscată şi, privindu-i posomorât pe ceilalţi, s-a dat într-o parte.

- Bravo, tovarăşe general! am spus eu. Pentru asta Maica Domnului niciodată nu vă va lăsa.

Şi întorcându-mă către angajaţii muzeului, am spus:
- Gata, puteţi lua icoana.

După o săptămână, i-am adunat la o masă festivă pe cei care au luat parte la pregătirea sărbătorii noastre: pe fraţii din obşte, pe numeroşii colaboratori ai mănăstirii, pe specialiştii în domeniul artelor de la Galeria Tretiakov, pe funcţionarii oraşului şi corul nostru. I-am adunat pentru a le mulţumi. La masă a venit şi generalul acela.

- Ştiţi, atunci mie mi s-a întâmplat o adevărată minune! a spus el, rostind un toast.

Şi a mărturisit ceea ce i s-a întâmplat.

În noaptea aceea, când în biserică generalul a auzit propunerea de a se apropia fiecare de icoana făcătoare de minuni, la început s-a speriat, la fel ca toţi ceilalţi. Lângă el erau oameni care aveau acelaşi statut social şi erau chiar unii care îi erau superiori. Însă în acele zile generalul fusese lovit de o nenorocire: sora lui mai mare, care locuia în Vladimir, avusese un accident de maşină şi îi fuseseră zdrobite ambele picioare. Tot acolo, în Vladimir, îi făcuseră o operaţie, care durase mai multe ceasuri, o operaseră la un picior şi i-l puseseră în ghips. Urma cea de-a doua operaţie, la al doilea picior, cu o anestezie de lungă durată. Însă sora generalului era o femeie foarte înaintată în vârstă şi medicii se temeau ca inima ei bolnavă nu ar fi rezistat la acea operaţie.

În noaptea aceea, generalul s-a apropiat cu hotărâre de icoană şi i-a şoptit Maicii Domnului:
- Maica Domnului, mie nu îmi trebuie nimic, eu am de toate. Însă, iată, sora mea… va fi operată mâine. Şi mă tem că nu va rezista… Ajut-o pe ea!

În dimineaţa următoare, generalul a sunat la spital ca să afle cum decurgea operaţia. Şi i-au spus că nu a fost făcuţi nici o operaţie. La nedumerirea lui, medicii au răspuns că de dimineaţă, înainte de a o duce pe bătrână în sala de operaţii, i-au făcut o ultimă radiografie, la care s-a văzut că oasele zdrobite ale piciorului erau aşezate întocmai aşa cum ar trebui ca să se sudeze. Probabil că în timpul nopţii bolnava s-a răsucit astfel încât oasele s-au aşezat în cel mai reuşit mod şi medicilor le-a rămas doar să îi pună fără întârziere ghipsul.

Ceea ce am auzit astăzi, când s-a citit din Evanghelie despre femeia vindecată, s-a întâmplat cu două mii de ani în urmă la marginea Imperiului Roman, într-un orăşel din provincia Galileea, Capernaum. Iar întâmplarea cu generalul de miliţie şi sora lui s-a întâmplat cu două luni în urmă, la noi, în Moscova.

Faptele evanghelice li se înfăţişează multora ca o poveste minunată, dar irealizabilă. O poveste frumoasă, sublimă, care îl face pe om, dar ce zic eu pe om, ci pe întreaga omenire mai bună! Aceasta este, totuşi, o poveste…

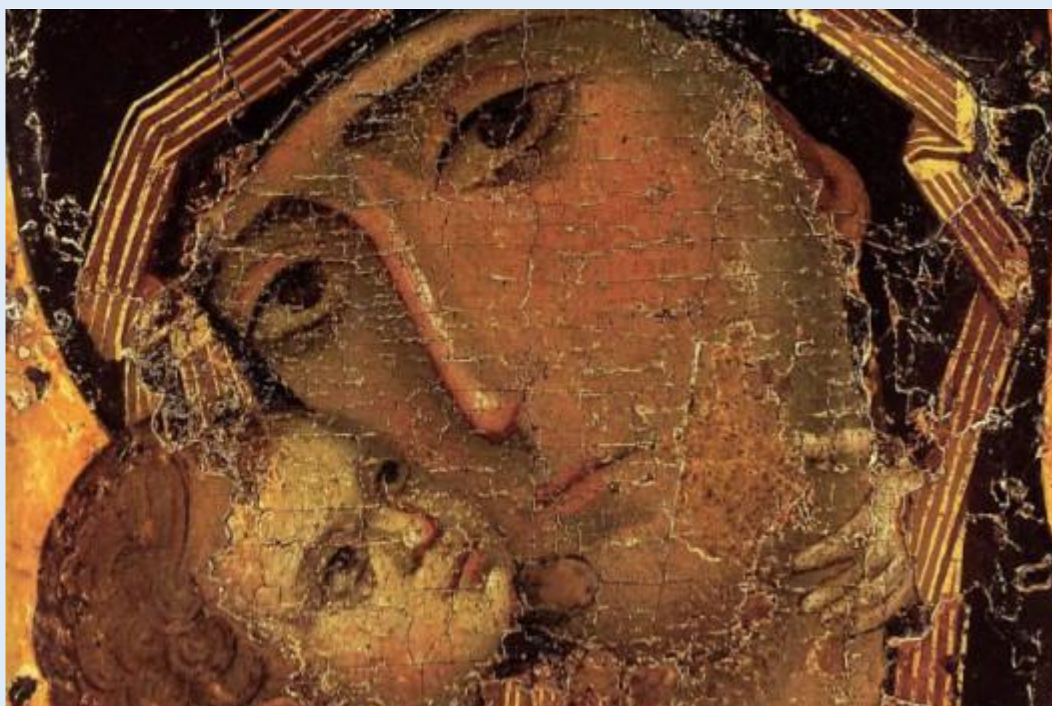
În realitate însă nu este aşa! Apostolul Pavel a făcut cândva o mare descoperire, o descoperire atât de importantă, încât fiecare dintre noi trebuie s-o ţinem bine minte. Este doar o părere că descoperiri au loc doar în fizică sau medicină. Iată că apostolul Pavel a descoperit legea cea mai importantă, fundamentală, a lumii noastre. Şi a formulat-o astfel: “***Domnul Iisus Hristos, ieri şi azi şi în veci, este acelaşi!”*** Ce putem adăuga aici? Numai un singur cuvânt, vechiul şi îmbucurătorul: Amin!

(din: Arhimandritul Tihon, Nesfinţii Sfinţi şi alte povestiri, Editura Egumeniţa, 2013)

Icoana Maicii Domnului de la Vladimir - Minuni



Minunea întâmplată cu icoana Maicii Domnului de la Vladimir



Istoria minunii pe care vreau să v-o povestesc azi e destul de lungă, dar, cred eu, foarte frumoasă. Ea ne arată cât de grabnic ajutătoare este Maica Domnului atunci când ne rugăm ei cu toată osârdia.

La împlinirea a 600 de ani de la întemeierea unei importante mănăstiri din Rusia, închinată Maicii Domnului, a fost adusă pentru o zi, de la Galeriile Tretiakov, o vestită icoană. Era vorba de vechea icoană făcătoare de minuni a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu din Vladimir, odorul cel mai de preţ din ţara Sfântului Serafim de Sarov.

Procesiunea a început în oraş şi s-a încheiat la mănăstire. La ea au participat zeci de mii de oameni, deşi autorităţile comuniste nu prea erau încântate de ce se petrecea chiar sub ochii lor.

Deşi ploua, patriarhul şi foarte mulţi preoţi în veşminte complet ude păşeau încet în urma icoanei. Oamenii se rânduiseră de-a lungul străzilor pe unde era purtată icoana şi, atunci când convoiul se apropia de ei, cădeau în genunchi în băltoacele cu apă, pe asfaltul ud. Dar nimeni nu mai ţinea cont de ploaie, de umezeală sau că cineva îşi va murdări hainele.

Era deja ora trei după miezul nopţii când, în sfârşit, ultimul om din acel imens rând a intrat în biserică, închinându-se în faţa icoanei.
Biserica mănăstirii era goală. Rămăseseră numai specialiştii de la Galeriile Tretiakov, funcţionari de la administraţia oraşului şi demnitarii din miliţia rusă.

Toţi stăteau în tăcere, uimiţi de evlavia poporului de care ateismul nu se prea lipise.

Stareţul mănăstirii le-a spus tuturor că acum este singura ocazie din viaţa lor când într-o zi de sărbătoare, într-o mănăstire, se pot apropia de această icoană pentru a se ruga Împărătesei cerurilor.

Funcţionarii se uitau unii la alţii jenaţi. Fiecare din ei, dacă ar fi fost singur acolo, s-ar fi închinat şi rugat cu mare bucurie Maicii Domnului. Dar aşa, în văzul celorlalţi, nimeni nu îndrăznea.

Cu toate acestea, un general din miliţie, mormăind furios, i-a strecurat cascheta sa unui maior şi cu stângăcie a făcut trei metanii înaintea icoanei. A sărutat zgomotos geamul de protecţie al icoanei şi stăruitor i-a şoptit ceva Maicii Domnului. Apoi s-a mai închinat odată stângaci până la pământ şi s-a dat înapoi. A smuls cascheta din mâinile subalternului, care, uimit, rămăsese cu gura căscată.

Stareţul, observându-l, i-a spus generalului că pentru gestul său, Maica Domnului nu îl va lăsa niciodată, după care a lăsat angajaţii muzeului să ia icoana.

La o săptămână de la procesiune a fost dată o masă festivă la care au luat parte atât cei de la muzeu, cât şi cei din miliţie şi administraţia oraşului. Stareţul le-a mulţumit pentru ajutor.

Generalul era prezent la masă şi a mărturisit în auzul tuturor minunea de care avusese parte.

Surorii lui, accidentată grav la ambele picioare de un şofer, i se făcuse operaţie la unul din membrele fracturate. Urma operaţia la celălalt picior. Femeia, în vârstă, suferea cu inima şi doctorii se temeau că nu mai poate rezista unei anestezii prelungite.

În noaptea când generalul era la mănăstire, mărturisea el, s-a apropiat cu hotărâre de icoană şi i-a şoptit Maicii Domnului: „Maica Domnului, mie nu-mi trebuie nimic, eu am de toate. Însă iată, sora mea… va fi operată mâine. Şi mă tem că nu va rezista… Ajut-o pe ea!“

Generalul de miliţie nu s-a temut în acea clipă că pentru gestul său putea fi eliberat din funcţie. Nu i-a păsat. În dimineaţa următoare, el a sunat la spital să afle cum decurgea operaţia. De acolo i-au spus că nu s-a mai făcut nici o operaţie. La nedumerirea lui, medicii i-au răspuns că dimineaţă, înainte de a o duce pe bătrână în sală pentru anestezie, i-au făcut o ultimă radiografie, la care s-a

văzut că oasele zdrobite ale piciorului erau aşezate întocmai aşa cum ar trebui ca să se sudeze. Doctorii nu au avut decât să-i pună ghipsul.

Extras din Arhimandritul Tihon Șevkunov Nesfinții Sfinți și alte povestiri, Editura Egumenița, 2013, pg. 199-202

Sursa: **http://ortodox.md/minunea-cu-icoana-maicii-domnului-de-la-vladimir/**

Un loc de muncă pentru femeia care s-a închinat la icoana Maicii Domnului Vladimirskaia



Am o prietenă din copilărie, care astăzi este om de știință. La începutul anilor ’90, când știința nu mai avea căutare, aceasta, pur și simplu, nu mai putea să-și întrețină familia.

- Ce-i de făcut? l-am întrebat pe părintele ei duhovnicesc. O adevărată catastrofă!

Părintele a răspuns liniștit:
- Dacă prietena ta merge la biserică, Domnul și Maica Domnului n-o vor lăsa.

După câteva zile, m-a sunat prietena și mi-a spus:
- E adevărat că icoana Maicii Domnului din Vladimir este pictată de apostolul Luca?

- E adevărat, i-am răspuns, și cred în asta. Cu toate că unii artiști susțin alte puncte de vedere.

- Și unde se află ea acum?

- La Galeriile Tetriakov.

- Vreau ca mâine să mă duci la ea.

- Nu pot. Să lăsăm pe poimâine.

- Nu, a susținut cu tărie, mergem mâine!

- Bine. Mâine la ora două - pentru că alt „mâine la ora două” va fi pentru mine cu neputință.

Pământul îmi ardea sub tălpi, însă a trebuit să o duc acolo, așa cum am promis. Am plecat. La Galeriile Tretiakov erau niște restricții, cordoane. Am mers ca prin vis, am trecut de aceste cordoane, dar nu pe la casa de bilete. Toate cordoanele le-am trecut ușor și fără probleme, ca și cum ai trece cuțitul prin unt. Ca și când nimeni nu ne-ar fi văzut. Nu a avut ce să ne facă. Părea atât de firesc totul, de parcă s-ar fi petrecut în fiecare zi.

Am trecut de porțile larg deschise ale intrării de serviciu și, dintr-odată, am ajuns într-o sală nu prea mare, chiar înaintea icoanei Maicii Domnului din Vladimir. Icoana nu avea alarmă, fiind decuplată de la sistemul de securitate.

Înaintea icoanei, patriarhul Alexei al II-lea. În sală era aproape pustiu. Doar patriarhul slujind. Mai erau doar câțiva lucrători din muzeu. Ajunsesem la țanc. Patriarhul a început să slujească.

Dintr-odată mi-am amintit că în acea zi este praznicul icoanei Maicii Domnului din Vladimir. Oare cum de uitasem cu totul de aceasta? Iar prietena mea, încreștinată nu demult, nici nu știa ce este acela praznic.

Mi-aduc aminte, rugându-mă, cât de temătoare eram. Tremuram. Îmi era și teamă să privesc la icoană, inima îmi era pătrunsă de compătimirea și de privirea iubitoare a Maicii Domnului. Rugăciunea s-a încheiat.

Patriarhul s-a apropiat de icoană. După el, ne-am închinat și noi la icoană. Apoi a fost deschisă Troița (celebra icoană cu Sfânta Treime) lui Andrei Rubliov și, din nou, cu toții ne-am apropiat să ne închinăm.

După ce patriarhul a ieșit în stradă, ne-am dat seama încetul cu încetul că s-a petrecut ceva neobișnuit cu noi.

Ziua următoare am aflat că aceasta a fost prima rugăciune pe care patriarhul a săvârșit-o înaintea acestei vechi icoane sfinte care se afla „prizonieră” la muzeu.

Îndată după această atât de simplă, smerită și duioasă învăluire maternă a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, prietena mea a aflat un loc bun de muncă.

Ea s-a rugat și s-a învrednicit de o mare ocrotire sub acoperământul Maicii Domnului. Iar eu, pur și simplu, am luat parte la cele petrecute.

(mărturie trimisă de Natalia Suhinina)

(Minunile icoanei Maica Domnului din Vladimir, traducere din limba rusă de Gheorghiță Ciocioi, Editura Sophia, București, 2012, pp. 86-89)

Icoana Maicii domnului din Vladimir



Principatul Vladimir-Suzdal/ Marele Ducat Vladimir-Suzdal/ Cnezatul Vladimir-Suzdal (în limba rusă Влади́миро-Су́здальское кня́жество), sau Rusia Vladimir-Suzdal (Влади́мирско-Су́здальская Русь) a fost unul dintre cele mai importante cnezate care au apărut după destrămarea Rusiei kievene, în secolul al XII-lea fiind cel mai puternic stat al slavilor răsăriteni până în secolul al XIV-lea, când a dispărut, devenind parte a Cnezatului Moscovei.Cnezatul Vladimir-Suzda este considerat ca fiind leagănul limbii Rusiei Mari și a naționalității ruse.

Originile

Principatul a ocupat un teritoriu întins în partea de nord-est a Rusiei kievene, având ca granițe (aproximative) râurile Volga, Oka și Dvina de Nord. În secolul al XI-lea, principatul își avea capitala la Rostov Veliki, printre orașele importante numărându-se Suzdal, Iaroslavl și Belozersk.

Catedrala Adormirea Maicii Domnului din Vladimir a fost construită între 1158–1160.

Vladimir Monomahul, după ce și-a câștigat dreptul la tronul principatului în 1093, a mutat capitala de la Rostov la Suzdal.

Cincisprezece ani mai târziu, cneazul a fondat pe râul Kliazma orașul Vladimir, la 31 km sud de Suzdal. Fiul său, Iuri Dolgoruki, a mutat capitala la Vladimir în 1157. Cum boierii din Rostov și din Suzdal s-au opus acestei măsuri care le scădea influența, a izbucnit un scurt război civil.

Pe la mijlocul secolului al XII-lea, când sudul pământurilor rusești erau prădate în mod regulat de nomazii turcici, populația a început să migreze către nord. În zonele împădurite din nord, (zalesie), s-au așezat numeroși refugiați, fondând noi localități. Înființarea unor orașe precum Pereslavl, Kostroma, Dmitrov, Moscova, Iuriev-Polski, Uglici sau Tver a fost atribuită de legende sau de cronici lui Iuri Dolgoruki (Mâini lungi), care își căpătase porecla datorită capacității de manipulare a politicii din îndepărtatul Kiev.

Perioada de maximă înflorire

Fiul lui Iuri, Andrei cel pios, a fost cel care a dus Vladimirul pe culmile puterii politice. Andrei cel pios a tratat vechile centre de putere (printre ele aflându-se și Kievul) cu dispreț. După ce a atacat și incendiat Kievul în 1169, a refuzat să accepte tronul kievean, în schimb l-a numit la conducerea cnezatului rival pe fratele său mai mic. El s-a arătat mai preocupat de capitala Vladimir, pe care a împodobit-o cu minunate catedrale și mânăstiri din piatră albă. În 1117 a fost asasinat de boierii săi la reședința proprie din Bogoliubovo.

După o scurtă perioadă de de interregnum, fratele lui Andrei, Vsevolod Cuib Mare, s-a suit pe tronul Vlamdimirului. El a continuat politica fratelui său, reușind încă o dată să cucerească orașul Kiev în 1203. Totuși, cei mai importanți dușmani ai lui Vsevolod erau în sud - Cnezatul Riazanului - și în est - marele stat turcic al bulgarilor de pe Volga.

După mai multe campanii militare, Riazanul a fost fâcut una cu pământul, iar bulgarii au fost forțați să plătească tribut.

Venerarea Sfintei Fecioare ca sfântă protectoare a Vladimirului a fost introdusă de cneazul Andrei, care i-a dedicat numeroase biserici și icoane.

Moartea lui Vsevolod din anul 1212 a marcat începutul unui șir de conflicte dinastice. Fiul cel mai mare al lui Vsevolod, Constantin, după ce a căpătat ajutorul boierilor din Rostov și al cneazului Kievului, Mstislav cel cutezător, l-a expulzat din Vladimir în Rosdtov pe moștenitorul de drept, fratele lui, Iuri al II-lea.

După numai șase ani, după moartea lui Constantin, Iuri s-a reîntors în capitală. Iuri al II-lea s-a dovedit un conducător viclean, care i-a învins pe bulgarii de pe Volga și a reușit să impună pe tronul Novgorodului pe fratele său, Iaroslav. Domnia sa s-a încheiat într-un mod catastrofal, când, în 1238, hoardele mongolilor conduși de Batu Han au devastat țara și au incendiat Vladimirul și alte orașe în timpul invaziei tătare.

Jugul mongol

Nici unul dintre orașele rusești devastate de atacul mongolilor nu a mai reușit să-și revină.

Cnezatul Vladimirului s-a fărâmițat în 11 principate mărunte: Moscova, Tver, Pereslavl, Rostov, Iaroslavl, Uglici, Belozersk, Kostroma, Nijni Novgorod, Starodub pe Kliazma și Iuriev-Polski. Toate aceste mici cnezate recunoșteau suzeranitatea marelui Prinț al Vladimirului, acesta din urmă fiind numit de însuși marele Han.

Chiar și vestitul Alexandr Nevski al Pereslavlui a fost nevoit să meargă în Karakorum, capitala Hanului, pentru a fi investit ca mare cneaz al Vladimirului.

Până la sfârșitul secolului, numai trei orașe se mai luptau pentru obținerea titlului de mare Cnezat: Moscova, Nijni Novgorod și Tver. Prinții lor, odată investiți cu funcția de mari Cneji, nici nu încercau să se mute definitiv în Vladimir. Când mitropolitul Petru și-a mutat scaunul mitropolitan din Vladimir în Moscova în 1321, a devenit evident că Moscova a devenit centrul de putere în Rusia de nord-est.

Catedrala Adormirii Maicii Domnului din Vladimir



Icoana Maicii Domnului din Vladimir atinge una din culmile artei iconografice prin sublima sa desăvârşire şi nu ne putem imagina nimic altceva care să o depăşească. Ea se află la polul opus tipului rafaelit al Madonei.

Frumuseţea ei e dincolo de orice canon pământesc. Ţesut din trăsăturile transcendente ale noii făpturi cu totul îndumnezeite, chipul său, plin de măreţie cerească, poartă, în acelaşi timp, întregul omenesc, de asemenea prezent. Acesta e miracolul ei. Cel care a văzut-o, în special originalul, nu-i poate uita niciodată privirea.

Paul Evdokimov

Icoana Maicii Domnului din Vladimir este poate cea mai cunoscută şi cu siguranţă cea mai venerată icoană a Maicii Domnului din Rusia, o sfântă icoană făcătoare de minuni a cărei istorie se pierde în timp şi care a stat alături de poporul rus pravoslavnic încă de la începuturile sale.

Potrivit unei tradiţii neconfirmate de nici un izvor scris, această icoană a Maicii Domnului ar fi dintre cele pictate de Sfântul apostol şi evanghelist Luca şi ar fi fost păstrată în Ierusalim până în anul 450, când a fost strămutată la Constantinopol.

Cândva, la începutul sec. 12, patriarhul Constantinopolului Luca Chrysoberges (1157-1169/70) ar fi dăruit-o marelui cneaz Iurie Vladimirovici Dolgoruki, care a aşezat-o în mânăstirea de maici din Vîşegorod.

Alţii spun că icoana a fost adusă din Constantinopol în anul 1130 sau 1131. Se ştie însă că în anul 1155 prinţul Andrei Bogoliubski a mutat-o în oraşul Vladimir, unde a ridicat o catedrală în cinstea Adormirii Maicii Domnului tocmai pentru a adăposti preţioasa icoană, care a şi rămas aici vreme de trei secole.

În acest răstimp Maica Domnului nu a încetat să reverse milostivirea sa spre cei care se rugau în faţa acestei icoane. Fie că a scăpat neatinsă din focul care a mistuit catedrala, fie de jefuirea tătarilor, fie că l-a însoţit în luptă cu izbândă pe prinţul Andrei Bogoliubski în campania de pe Volga împotriva bulgarilor, fie prin multe alte minuni ce se săvârşeau mereu, icoana Maicii Domnului din Vladimir a căpătat faima de icoană făcătoare de minuni.

Când temutul Timur Lenk sau Tamerlan, cel care avea să îl înfrângă în 28 iulie 1402 pe însuşi sultanul Baiazid şi chiar să îl ia prizonier, a pornit în 1395 asediul său asupra Moscovei, prinţul Vasile Dimitrievici dimpreună cu mitropolitului Ciprian au hotărât să aducă icoana din Vladimir în procesiune, ca să salveze oraşul.

Procesiunea a durat 10 zile, iar în 26 august 1395, toţi locuitorii cetăţii au întâmpinat icoana cu mare bucurie şi au aşezat-o în Catedrala Adormirii.

În acel ceas Tamerlan dormea în cortul său şi a avut un vis înfricoşat. Se făcea că dintr-un munte coborau către el mai mulţi arhierei cu cârje de aur şi deasupra lor o femeie cu strălucire luminoasă. De jur împrejurul ei, mulţimi de îngeri ţinând în mâini săbii de foc, care s-au năpustit asupra lui dintr-odată. Trezindu-se îngrozit şi întrebându-şi ghicitorii despre vis, ei i-au spus că aceea era ocrotitoarea ruşilor, Maica Dumnezeului creştinilor. Atunci Tamerlan a hotărât retragerea.

În încheierea istorisirii, spune Letopiseţul: „Şi a fugit Tamerlan, izgonit fiind de puterea PreaSfintei Fecioare”. Pe locul unde poporul a întâmpinat icoana Maicii Domnului din Vladimir, s-a ridicat Mânăstirea Sretenski.

Tot ajutorului PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu prin icoana sa din Vladimir i se atribuie şi victoriile împotriva tătarilor din anii 1408, 1451 şi 1459. Vestită este însă bătălia de pe râul Ugra, când, în 23 iunie 1480, Ahmet Han s-a retras din faţa marelui cneaz Ioan al III-lea fără să mai lupte, întreaga sa oaste fiind cuprinsă de o frică inexplicabilă. Asemenea s-a întâmplat şi în 1521, când tătarii din Kazan, Crimeea şi Nogai au fugit, văzând în vedenie o mare oaste cu armuri care păzea oraşul Moscova de jur-împrejur.

În anul 1480, icoana a fost mutată definitiv la Moscova. În 1918, ea a atras atenţia guvernului sovietic, care a hotărât restaurarea ei. Cu această ocazie, s-au descoperit 4 straturi de pictură peste cea originară: primul din prima jumătate a secolului 13 şi ultimul din 1895-96.

După restaurare s-a dispus transferarea icoanei mai întâi la Muzeul de Istorie din Moscova şi apoi, în 1930, la Galeriile Tretiakov, unde se păstrează şi astăzi într-o vitrină de sticlă.

Istoric

Această icoană se bucură de o cinstire deosebită în Rusia în virtutea rolului său în istoria naţională a acestui popor.

Această icoană a fost în 1131 adusă din Constantinopol în Rusia, dusă la Vladimir în 1155, apoi la Moscova în 1395. Ocrotitoare a Rusiei, ea a rămas în catedrala Adormirii din Kremlin până la revoluţia de la 1917. Apoi a fost păstrată în galeriile Tretiakov, unde nenumăraţi creştini au venit să se roage în faţa ei.

După tradiţie, aşa cum se cântă în slujba sărbătorii din 26 august, la Vecernie, icoana a fost pictată de Sfântul evanghelist Luca în timpul existenţei pământeşti a Maicii Domnului: „Atunci când pentru prima oară, icoana ta a fost zugrăvită de vestitorul tainelor evanghelice, şi ţi-a fost adusă pentru ca s-o recunoşti şi să-i dăruieşti puterea de a-i mântui pe cei ce ţi se închină, te-ai bucurat, tu care eşti plină de milostivire şi izvor al mântuirii noastre, ai fost ca şi gura şi glasul icoanei" (Vecernie, stihire glasul 6).

Această icoană ocupă un loc special în viaţa poporului rus. Cronicile ne relatează rolul imens pe care l-a jucat în istoria Rusiei, pentru aceasta fiind sărbătorită de trei ori pe an, ca mulţumire pentru eliberarea Moscovei de tătari: la 26 august 1395, la 23 iunie 1480, la 21 mai 1521.

În 1612, în timp ce Moscova era asediată de polonezi, luptătorii voluntari s-au bătut pentru icoana Maicii Domnului din Vladimir: "Mai bine murim decât să lăsăm să fie pângărită icoana prea curatei Maici a Domnului nostru din Vladimir".

Descriere

Maica Domnului este cu adevărat făptură îndumnezeită, pe chipul căreia cerescul cu omenescul se întâlnesc.

În această icoană, privirea Maicii Domnului este deosebit de mişcătoare: privire de o duioşie şi o tristeţe nesfârşită, care vine din adâncurile tainice ale inimii pentru a ajunge într-un "dincolo" inaccesibil, privire a Maicii îndreptată spre omenire, din pricina proorociei lui Simeon, pe care o "păstra în inima ei": "Iată, Acesta este pus spre căderea şi spre ridicarea multora din Israel şi ca un semn care va stârni împotriviri. Şi prin sufletul tău va trece sabie, ca să se descopere gândurile din multe inimi" (Lc. 2, 33-35).

Acest chip de o frumuseţe cerească este chipul unei mame a cărei privire ne lasă să pătrundem în inima Mariei, care se gândeşte încă de pe acum la suferinţele ce vor veni, un chip care, în suferinţa sa lăuntrică, trăieşte deja drama crucii. Privire care exprimă dragostea maternă pentru Fiul său, dar şi pentru toţi oamenii cărora, prin cruce, va învăţa să le fie Maică.

Peste veşmânt, poartă maforionul, un val lung, purpuriu, brodat cu un preţios galon, care-i acoperă capul şi umerii. Pe frunte şi pe umeri vedem cele trei stele, semn al pururea fecioriei Maicii Domnului atât înainte, cât şi în timpul naşterii şi după aceea.

Pruncul cu mâna stângă, cuprinde gâtul Maicii Sale pentru a-Şi apropia obrazul de obrazul Mariei, într-un minunat gest de tandreţe.

Pruncul este aşezat simbolic pe braţul drept al Maicii Sale, în timp ce cu mâna cealaltă ea arată spre Fiul său: "Iată Omul".

Privirea Pruncului este aţintită pe privirea Maicii Sale, a cărei suferinţă o vede, părând a-i spune încă de pe acum: "Nu mă plânge, Mamă…", în incercarea de a-i alina durerea ascunsă. Chipul Pruncului este deja chipul unui adult, cu trăsături precise, a cărui frunte amplă reflectă înţelepciunea dumnezeiască.

Veşmântul Său, himationul, roşu purpuriu, are sclipiri de aur, aşa cum se cuvine lui Dumnezeu: este lumina cea neînserată.

Deşi gestul mâinii stângi a Mariei arată spre Fiul Său - tip al icoanelor Maicii Domnului Îndrumătoarea - totuşi, această icoană este a Maicii Domnului Mângâietoarea, din cauza simţămintelor pe care le exprimă atitudinea maternă a Mariei.

În această icoană, Maica Domnului este chipul Bisericii care poartă în ea mântuirea, chiar în timp ce aşteaptă, mărturiseşte şi contemplă învierea prin cruce.

Fără să ţină seama de mângâierea Fiului său, Maica Domnului priveşte în depărtare, cu o privire plină de dragoste şi de durere. Chipul său întors către Pruncul care o mângâie, nu către fiul trupesc, ci către Ziditorul lumii căreia I-a dat naştere, se oglindeşte în cuvintele Liturghiei: Ea este fierbinte mijlocitoare în faţa lui Dumnezeu şi puternică ocrotitoare a lumii. Se apleacă spre Fiul său cerând milă pentru cei care vin către El şi pe care îi ocroteşte cu rugăciunile sale.

Această minunată icoană a Maicii Domnului din Vladimir arată permanenta preocupare a Bisericii Răsăritului de a considera rolul Maicii Domnului în lumina Revelaţiei şi a locului pe care Domnul i l-a încredinţat în taina mântuirii oamenilor.

Cultul pe care Biserica Răsăritului îl închină Maicii Domnului este în esenţă hristocentric, iar doctrina sa marială se rezumă în plinătatea dogmei Născătoarei de Dumnezeu. Tocmai pentru că este atât de legată de lucrarea mântuitoare a Fiului său, nu ne surprinde să vedem, în majoritatea icoanelor, cu câtă solicitudine se apleacă spre omenire şi îndeosebi spre nevoile duhovniceşti ale creştinilor.

Sursa:

http://pelerinaje-mariane.ro/marturii-religioase-deosebite/icoana-maicii-domnului-din-vladimir/

Catedrala Adormirii Maicii Domnului din Vladimir



Revista: Lumea Credinţei, anul VI, nr. 3 (56) martie 2008

Icoana Maicii Domnului din Vladimir atinge una din culmile artei iconografice prin sublima sa desăvârşire şi nu ne putem imagina nimic altceva care să o depăşească. Ea se află la polul opus tipului rafaelit al Madonei. Frumuseţea ei e dincolo de orice canon pământesc.

Ţesut din trăsăturile transcendente ale noii făpturi cu totul îndumnezeite, chipul său, plin de măreţie cerească, poartă, în acelaşi timp, întregul omenesc, de asemenea prezent. Acesta e miracolul ei. Cel care a văzut-o, în special originalul, nu-i poate uita niciodată privirea.

Paul Evdokimov

Icoana Maicii Domnului din Vladimir este poate cea mai cunoscută şi cu siguranţă cea mai venerată icoană a Maicii Domnului din Rusia, o sfântă icoană făcătoare de minuni a cărei istorie se pierde în timp şi care a stat alături de poporul rus pravoslavnic încă de la începuturile sale.

Potrivit unei tradiţii neconfirmate de nici un izvor scris, această icoană a Maicii Domnului ar fi dintre cele pictate de Sfântul apostol şi evanghelist Luca şi ar fi fost păstrată în Ierusalim până în anul 450, când a fost strămutată la Constantinopol.

Cândva, la începutul sec. 12, patriarhul Constantinopolului Luca Chrysoberges (1157-1169/70) ar fi dăruit-o marelui cneaz Iurie Vladimirovici Dolgoruki, care a aşezat-o în mânăstirea de maici din Vîşegorod.

Alţii spun că icoana a fost adusă din Constantinopol în anul 1130 sau 1131. Se ştie însă că în anul 1155 Prinţul Andrei Bogoliubski a mutat-o în oraşul Vladimir, unde a ridicat o catedrală în cinstea Adormirii Maicii Domnului tocmai

pentru a adăposti preţioasa icoană, care a şi rămas aici vreme de trei secole. În acest răstimp Maica Domnului nu a încetat să reverse milostivirea sa spre cei care se rugau în faţa acestei icoane. Fie că a scăpat neatinsă din focul care a mistuit catedrala, fie de jefuirea tătarilor, fie că l-a însoţit în luptă cu izbândă pe prinţul Andrei Bogoliubski în campania de pe Volga împotriva bulgarilor, fie prin multe alte minuni ce se săvârşeau mereu, icoana Maicii Domnului din Vladimir a căpătat faima de icoană făcătoare de minuni.

Când temutul Timur Lenk sau Tamerlan, cel care avea să îl înfrângă în 28 iulie 1402 pe însuşi sultanul Baiazid şi chiar să îl ia prizonier, a pornit în 1395 asediul său asupra Moscovei, prinţul Vasile Dimitrievici dimpreună cu mitropolitului Ciprian au hotărât să aducă icoana din Vladimir în procesiune, ca să salveze oraşul. Procesiunea a durat 10 zile, iar în 26 august 1395, toţi locuitorii cetăţii au întâmpinat icoana cu mare bucurie şi au aşezat-o în Catedrala Adormirii.

În acel ceas Tamerlan dormea în cortul său şi a avut un vis înfricoşat. Se făcea că dintr-un munte coborau către el mai mulţi arhierei cu cârje de aur şi deasupra lor o femeie cu strălucire luminoasă. De jur împrejurul ei, mulţimi de îngeri ţinând în mâini săbii de foc, care s-au năpustit asupra lui dintr-odată. Trezindu-se îngrozit şi întrebându-şi ghicitorii despre vis, ei i-au spus că aceea era ocrotitoarea ruşilor, Maica Dumnezeului creştinilor. Atunci Tamerlan a hotărât retragerea. În încheierea istorisirii, spune Letopiseţul: „Şi a fugit Tamerlan, izgonit fiind de puterea PreaSfintei Fecioare”. Pe locul unde poporul a întâmpinat icoana Maicii Domnului din Vladimir, s-a ridicat Mânăstirea Sretenski.

Tot ajutorului PreaSfintei Născătoare de Dumnezeu prin icoana sa din Vladimir i se atribuie şi victoriile împotriva tătarilor din anii 1408, 1451 şi 1459. Vestită este însă bătălia de pe râul Ugra, când, în 23 iunie 1480, Ahmet Han s-a retras din faţa marelui cneaz Ioan al III-lea fără să mai lupte, întreaga sa oaste fiind cuprinsă de o frică inexplicabilă. Asemenea s-a întâmplat şi în 1521, când tătarii din Kazan, Crimeea şi Nogai au fugit, văzând în vedenie o mare oaste cu armuri care păzea oraşul Moscova de jur-împrejur.

În anul 1480, icoana a fost mutată definitiv la Moscova. În 1918, ea a atras atenţia guvernului sovietic, care a hotărât restaurarea ei. Cu această ocazie, s-au descoperit 4 straturi de pictură peste cea originară: primul din prima jumătate a secolului 13 şi ultimul din 1895-96. După restaurare s-a dispus transferarea icoanei mai întâi la Muzeul de Istorie din Moscova şi apoi, în 1930, la Galeriile Tretiakov, unde se păstrează şi astăzi într-o vitrină de sticlă.

Wikipedia - Sfânta Fecioară din Vladimir (icoană)



Theotokos (Născătoarea de Dumnezeu) din Vladimir

Theotokos din Vladimir (greacă: Θεοτόκος του Βλαντιμίρ) sau Fecioara din Vladimir sau Sfânta Fecioară din Vladimir sau Născătoarea de Dumnezeu din Vladimir este una din cele mai venerate icoane ortodoxe aparținând iconografiei bizantine Eleusa.

Theotokos, cuvântul grec pentru Fecioara Maria, în traducere literală „Cea care l-a născut pe Dumnezeu") este privită ca protectoarea sfântă a Rusiei.

Icoana se află expusă în Galeria Tretyakov din Moscova. Este sărbătorită pe data de 3 iunie.

De-a lungul secolelor numeroase copii ale icoanei au fost realizate, fiind cea mai multiplicată icoană cunoscută. Multe astfel de copii au dobândit propria importanță religioasă și artistică. Icoana este o versiune a tipului Eleusa (greacă: Ἐλεούσα - tandră sau milostivă), cu copilul Iisus lipindu-și obrazul de a-l mamei sale.

În jurul anului 1131 patriarhul grec al Constantinopolului, Luca Chrisoberges, a dăruit această icoană marelui duce Yuri Dolgoruky al Kievului. Opera a fost păstrată în Mânăstirea Mezhyhirskyi până când fiul lui Dolgoruky, Andrei Bogolyubskiy, a adus-o în orașul său preferat, Vladimir, în 1155.

Tradiția spune că în timpul transportului caii s-au oprit lângă Vladimir și au refuzat să mai înainteze. Oamenii au interpretat asta ca un semn că Fecioara dorește ca icoana să rămână în Vladimir. Pentru ca icoana să primească un lăcaș, a fost construită marea catedrală a Bunei Vestiri,și mai apoi și alte biserici au fost consacrate Fecioarei Maria de-a lungul Ucrainei.

În 1395, în timpul invaziei lui Tamerlan, icoana a fost luată din Vladimir și dusă în noua capitală, Moscova. Pe locul unde oamenii și prințul conducător au întâlnit icoana s-a construit, pentru a marca evenimentul, mânăstirea Sretensky din Moscova. Vasili I al Moscovei a petrecut o noapte întreagă plângând lângă icoană, iar armatele lui Tamerlan s-au retras în aceiași zi. Locuitorii Moscovei au refuzat să mai înapoieze icoana orașului Vladimir și au păstrat-o în Catedrala Adormirii Maicii Domnului din Kremlin, Moscova. Referitor la intervenția Fecioarei Maria prin intermediul icoanei se crede [cine?] de asemenea că ar fi salvat Moscova de invaziile hoardelor tătare din 1451 și 1480.

Icoana Fecioarei Maria din Vladimir este uneori descrisă ca expresie a sentimentului universal al iubirii și grijii materne.

În secolul 16, Vladimirskaya, așa cum o numesc rușii, era deja legendară. Evlavia tradițională a bisericii atribuie icoana Sfântului evanghelist Luca. Icoana venerată era folosită la încoronarea țarilor, alegerea patriarhilor și în alte ceremonii importante ale statului.



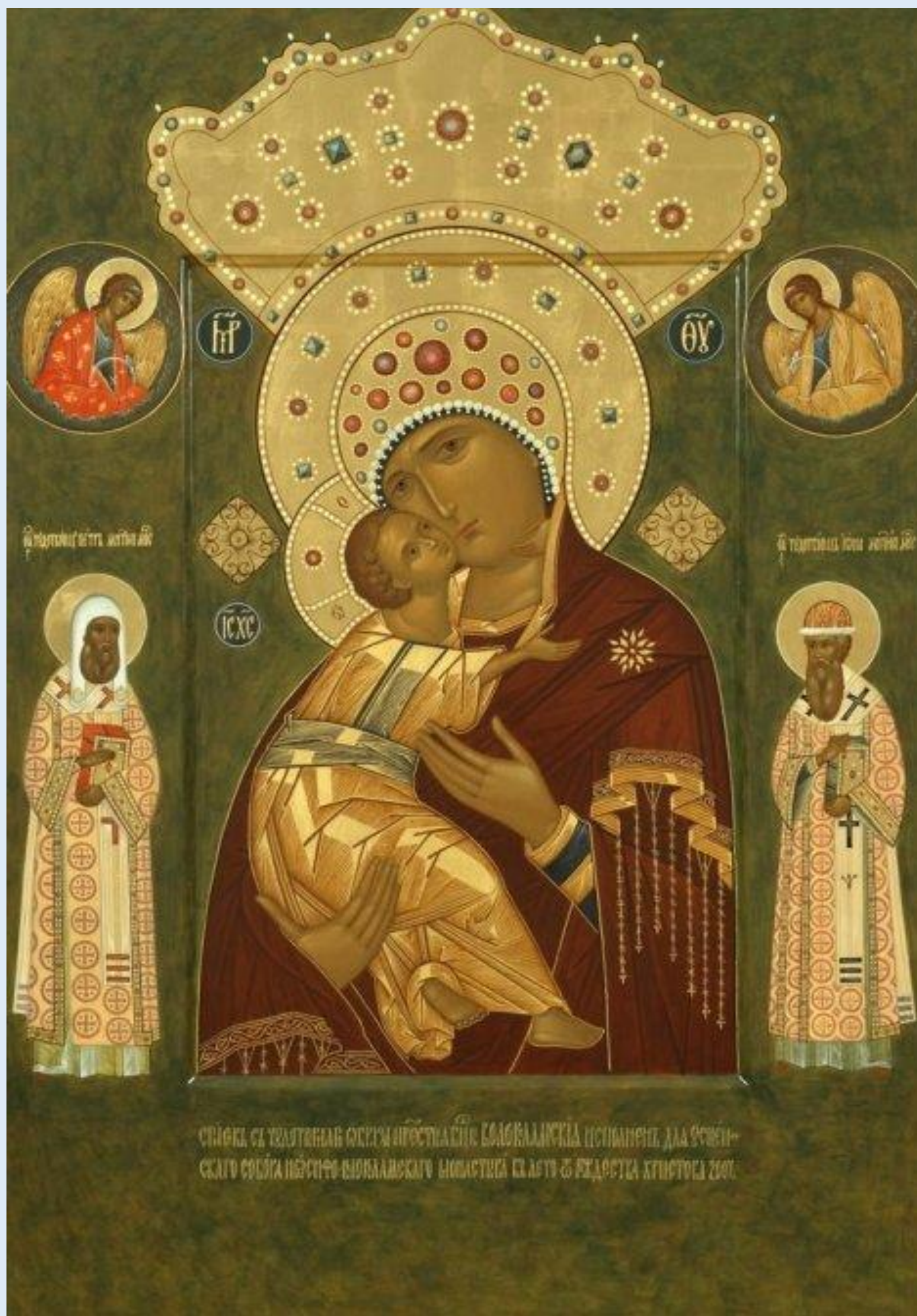
Icoana se află în prezent in biserica construită în incinta Galeriei Tretyakov

Ca operă de artă, Theotokos este considerată cea mai importantă icoană realizată în timpul perioadei Comneniene. Experții consideră că exprimă o emoție și o profunzime umană mai mare decât celelalte opere de artă religioasă bizantină ale acestei perioade, și poate să ofere indicii despre stilul artei seculare pierdute a imperiului.

David Talbot Rice, în cea mai recentă ediție a Enciclopediei Britanica consideră că icoana "este de o mare importanță în istoria picturii, deoarece nu numai că este o operă de o remarcabilă calitate, dar scoate în evidență un stil mult mai uman, anticipând stilul bizantin târziu care a înflorit între 1204 si 1453."

Icoana a inspirat și logoul Casei de filme Icon Production fondată de către Mel Gibson.

Icoana Maicii Domnului din Volokolamsk (3 martie)



Această icoană a Maicii Domnului este o copie a icoanei Maicii Domnului din Vladimir aflată în Catedrala Adormirii Maicii Domnului din Moscova.

Icoana Maicii Domnului din Vladimir (prăznuită la 21 mai, 23 iunie și 26 august)



Icoana Maicii Domnului din Vladimir

Icoana Maicii Domnului din Volokolamsk a fost adusă din Zvenigorod în mănăstirea Adormirii Maicii Domnului a Sfântului Iosif de Volokolamsk în ziua de 2 martie 1572, în cea de-a doua săptămână a sfântului și marelui Post, și întâmpinată cu evlavie de egumenul Leonid (1563-1566, 1568-1573) și întreaga obște.

Icoana are zugrăviți pe margine pe Sfântul Ciprian (dreapta) și Sfântul Gherontie (stânga), mitropoliții Moscovei.

Numele Sfântului mitropolit Ciprian este asociat primei veniri a vechii icoane a Maicii Domnului din Vladimir de la Constantinopol la Moscova în anul 1395, iar numele Sfântului ierarh Gherontie este legat de așezarea definitivă a icoanei în Moscova.

În anul 1588 icoana din Volokolamsk fu așezată în biserica de deasupra porții de sud a mănăstirii Sfântului Iosif de Volokolamsk în cinstea sărbătorii Întâmpinării icoanei prea curatei Maici a Domnului din Vladimir.

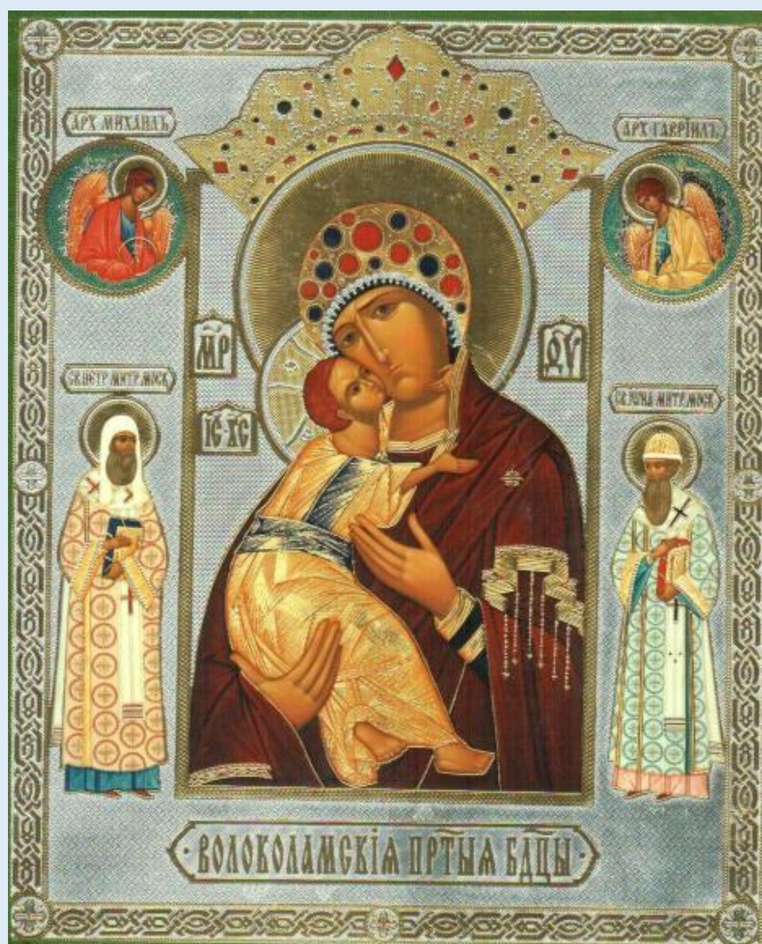
Întâmpinarea icoanei Maicii Domnului din Vladimir (26 august)



La sfârșitul veacului al XVII-lea, când o biserică având același hram fu ridicată în Moscova la Staraia Basmana, iar biserica de deasupra porții din mănăstirea din Volokolamsk fu resfințită cu hramul Sfinților apostoli Petru și Paul, icoana din Volokolamsk fu mutată la loc de cinste pe iconostasul bisericii mari a mănăstirii.

Pentru mulțimea mare a minunilor săvârșite prin harul acestei icoane, în anul 1578 fu recunoscută ca fiind făcătoare de minuni.

+ * + * +



Icoana Maicii Domnului din Volokolamsk zugrăvită la sfârșitul veacului al XVII-lea, înfățișând pe Sfântul Mihail din Tver și Sfântul prooroc Ilie

Se spune despre această copie a icoanei că a fost comandată de un oarecare Grigorie Grozni. Durerea de pe chipul Maicii Domnului este considerată o expresie a stării sufletești de plângere amară a păcatelor avută de cel ce o comandase. Nu știm cu siguranță dacă acest lucru este adevărat, însă știm că tristețea chipului Maicii Domnului din icoana aceasta a atras o atenție sporită.





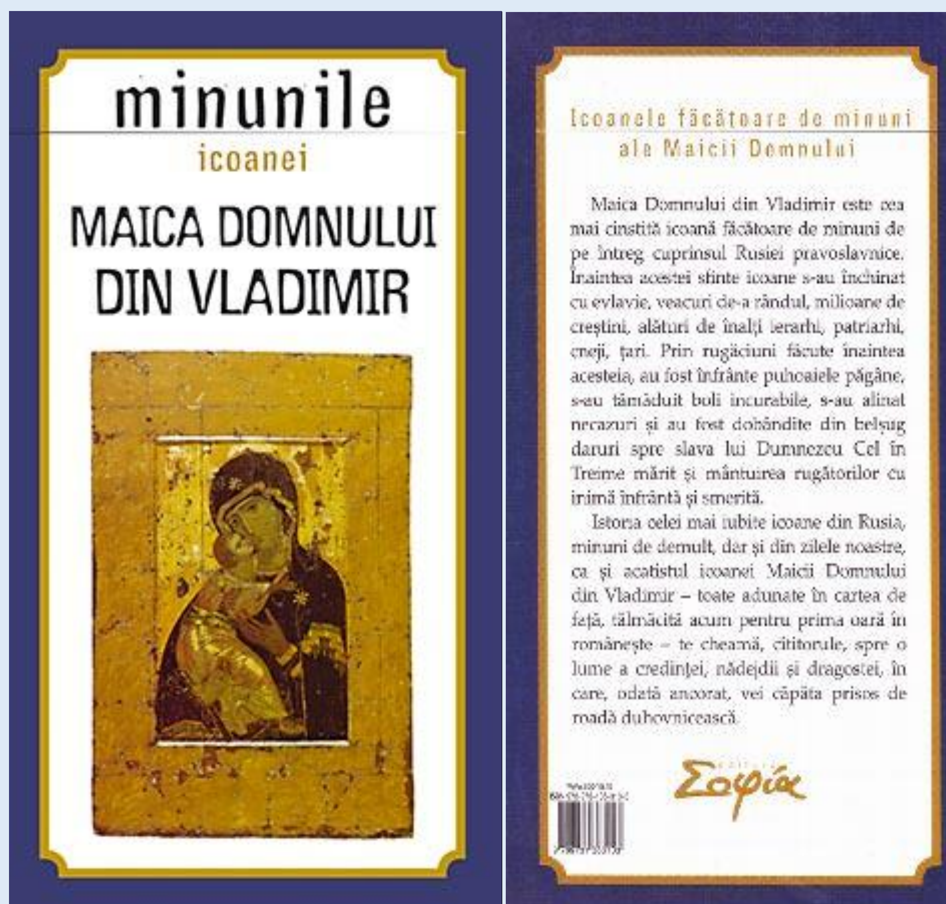
+ * + * +



Mănăstirea Sfântului cuvios Iosif de Volokolamsk

Sursa:**https://sfintisiicoane.wordpress.com/2014/03/02/icoana-maicii-domnului-din-volokolamsk-3-martie/**

Minunile icoanei Maica Domnului din Vladimir



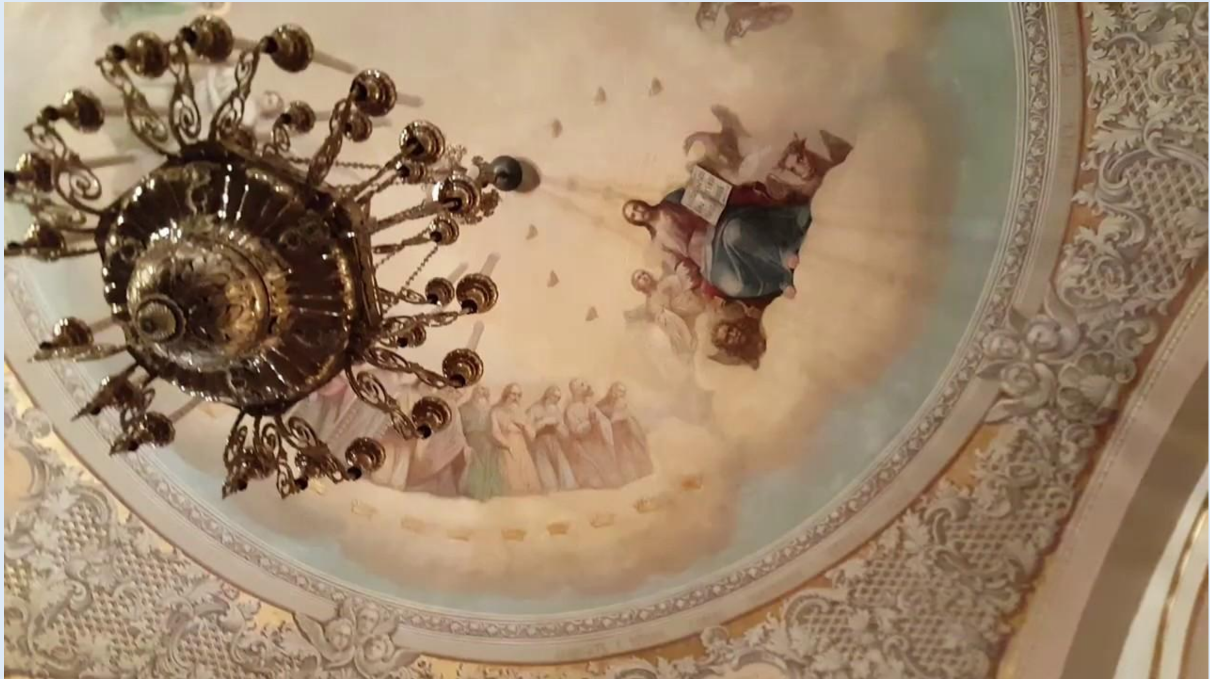
Minunile icoanei Maica Domnului din Vladimir

Traducere din limba rusă de Gheorghiţă Ciocioi
Anul aparitiei: 2012

Maica Domnului din Vladimir este cea mai cinstită icoană făcătoare de minuni de pe întreg cuprinsul Rusiei pravoslavnice. Înaintea acestei sfinte icoane s-au închinat cu evlavie, veacuri de-a rândul, milioane de creștini, alături de înalți ierarhi, patriarhi, cneji, țari. Prin rugăciuni făcute înaintea acesteia, au fost înfrânte puhoaiele păgâne, s-au tămăduit boli incurabile, s-au alinat necazuri și au fost dobândite din belșug daruri spre slava lui Dumnezeu Cel în Treime mărit și mântuirea rugătorilor cu inimă înfrântă și smerită.

Istoria celei mai iubite icoane din Rusia, minuni de demult, dar și din zilele noastre, ca și acatistul icoanei Maicii Domnului din Vladimir - toate adunate în cartea de față, tălmăcită acum pentru prima oară în românește - te cheamă, cititorule, spre o lume a credinței, nădejdii și dragostei, în care, odată ancorat, vei căpăta prisos de roadă duhovnicească.

Icoana Maicii Domnului din Vladimir - Pelerinaj Rusia 2017 - video



https://www.youtube.com/watch?v=r7Oe3mTn-DI

Fiind un bun cunoscător al limbilor greacă, evreiască și egipteană, Evanghelistul a ales să facă misiune atât la Roma, cât și în Grecia și în Egipt. Cetățile Tebaida de Sus și Lidia au fost doar două dintre locurile propovăduirii sale, el alegând să binevestească Evanghelia lui Hristos atât iudeilor, cât și neamurilor, împreună cu Sfântul Apostol Pavel. Mărturie pentru acest lucru stă *Epistola către corinteni*, în care Sfântul Apostol Pavel îl laudă pe Luca, zicând: „Dar nu numai atât, ci este și ales de către Biserici ca tovarăș al nostru de călătorie, având darul acesta, spre slava Domnului Însuși și spre osârdia noastră." (*II Corinteni* 8, 19)

În ciuda persecuțiilor pe care le-a avut de înfruntat, Sfântul a trecut la cele veșnice în jurul vârstei de 80 de ani, fiind cinstit de Biserică la data de 18 octombrie.

Sfântul Evanghelist Luca – primul iconar


Icoana Maicii Domnului din Tihvin

Se spune despre Sfântul Evanghelist că a zugrăvit în chip minunat icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, purtându-L în brațe pe Pruncul Hristos.

Apoi a zugrăvit alte două icoane ale Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și le-a adus înaintea Maicii Domnului. Aceasta, văzând chipul său zugrăvit, a spus, amintindu-și de prorocia „De acum mă vor ferici toate neamurile":

– Darul Celui Ce S-a născut din mine și al meu să fie cu icoanele acestea!

Tradiția creștină povestește că la Tihvin, în Rusia, se află icoana „Hodighitria" sau „Povățuitoarea", una dintre cele trei icoane ale Maicii Domnului cu Pruncul Hristos, pictată de Sfântul Evanghelist Luca.

Tradiția consemnează faptul că icoana l-a însoțit pe Sfântul Apostol Luca în călătoriile sale misionare până în Antiohia, unde a rămas pentru o vreme. Icoana a ajuns, mai apoi, la Ierusalim și, în cele din urmă, la Constantinopol, în biserica din Vlaherne. Aici a rămas până în anul 1383, când s-a făcut nevăzută din biserică.

Potrivit tradiției, icoana Maicii Domnului de la Tihvin s-a arătat în văzduh în șapte locuri, săvârșind multe minuni. Istorisirile vechi spun că, la Tihvin, Născătoarea de Dumnezeu a însemnat locul unde să fie așezată icoana sa, acolo ridicându-se o mănăstire cu hramul *Adormirea Maicii Domnului*. Pe lângă minunile pe care le făcea, icoana era vestită pentru apărarea creștinilor de oștirile păgâne, ce voiau deseori să prade ținutul Tihvin.

Tradiția creștină spune că icoana Maicii Domnului, care acum se află în Vladimir, Rusia, a fost pictată de Sfântul Evanghelist Luca pe o bucată din blatul de la masa la care Mântuitorul a mâncat împreună cu Pururea Fecioara Maria și Dreptul Iosif.


Icoana Maicii Domnului din Vladimir

Și icoana Maicii Domnului din Korsun este considerată una dintre icoanele pictate de Sfântul Evanghelist Luca.


Icoana Maicii Domnului din Korsun

În afară de chipul Maicii Domnului, Sfântul Apostol Luca a mai zugrăvit și chipurile Sfinților Apostoli Petru și Pavel. De aceea, Biserica îl consideră primul iconar, spre slava lui Dumnezeu, a Maicii Domnului și a tuturor sfinților, pentru împodobirea Bisericii și spre mântuirea credincioșilor.

Icoane



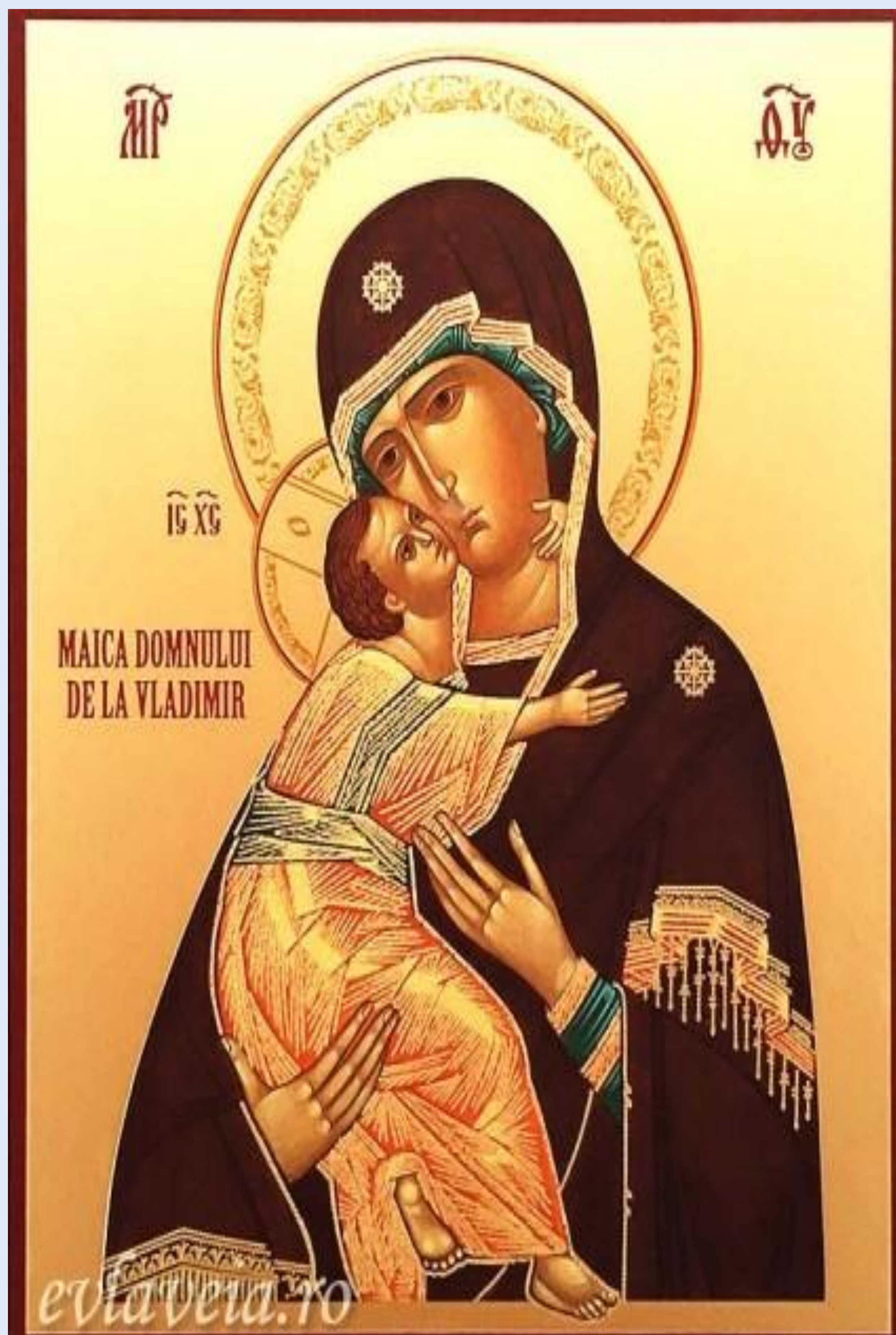

ΜΡ
ΘΥ
ΙC
ΧC


ΜΡ
ΘΥ
IC XC


ΜΡ ΘΥ
ΙϹ ΧϹ


MP
ΘY
IC XC


МР
ѲУ
ІИС ХС


MP ΘY
IC XC
MAICA DOMNULUI
DE LA VLADIMIR
evlaveia.ro

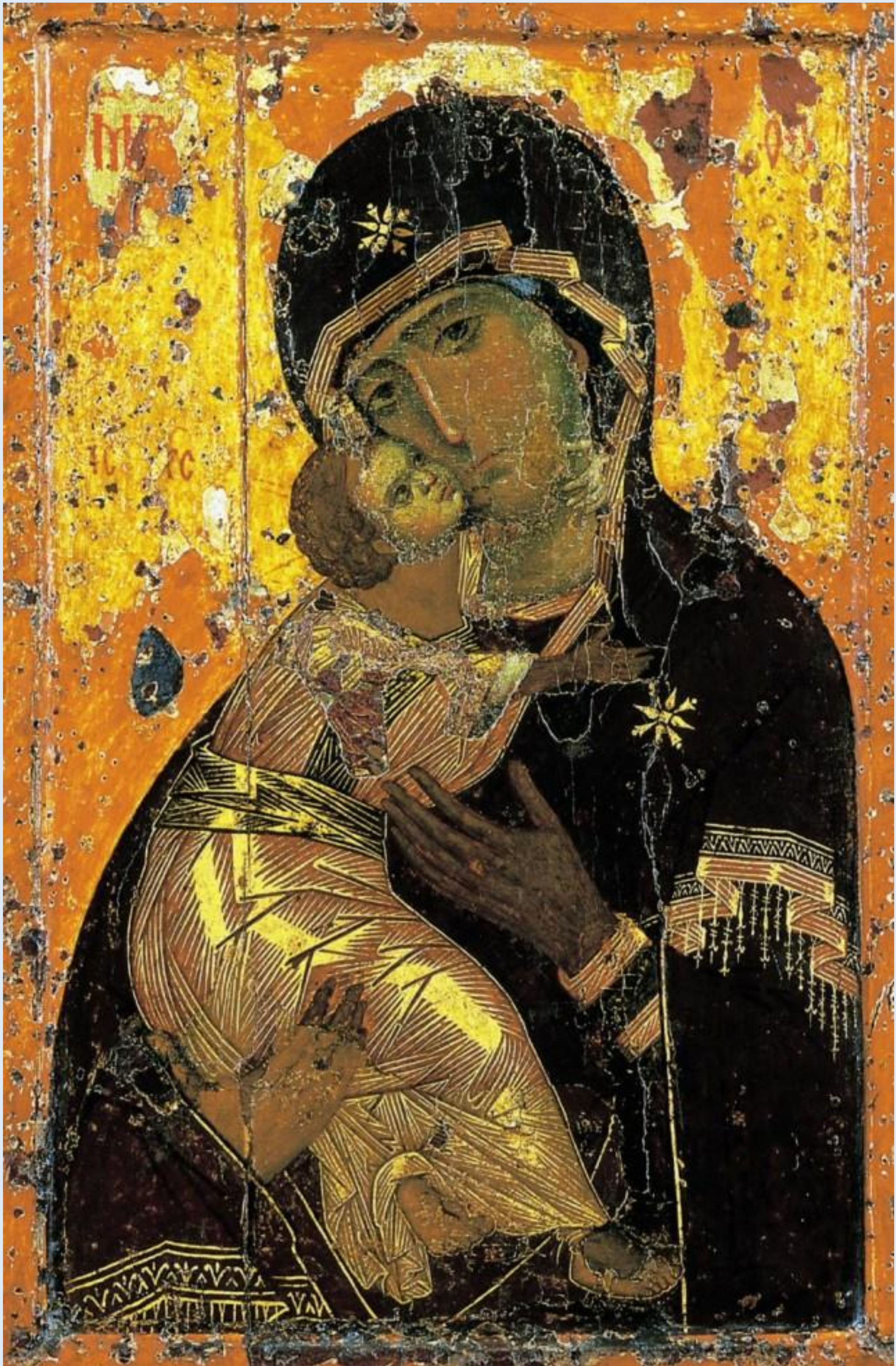

ΜΡ
ΘΥ
ΙϹ ΧϹ

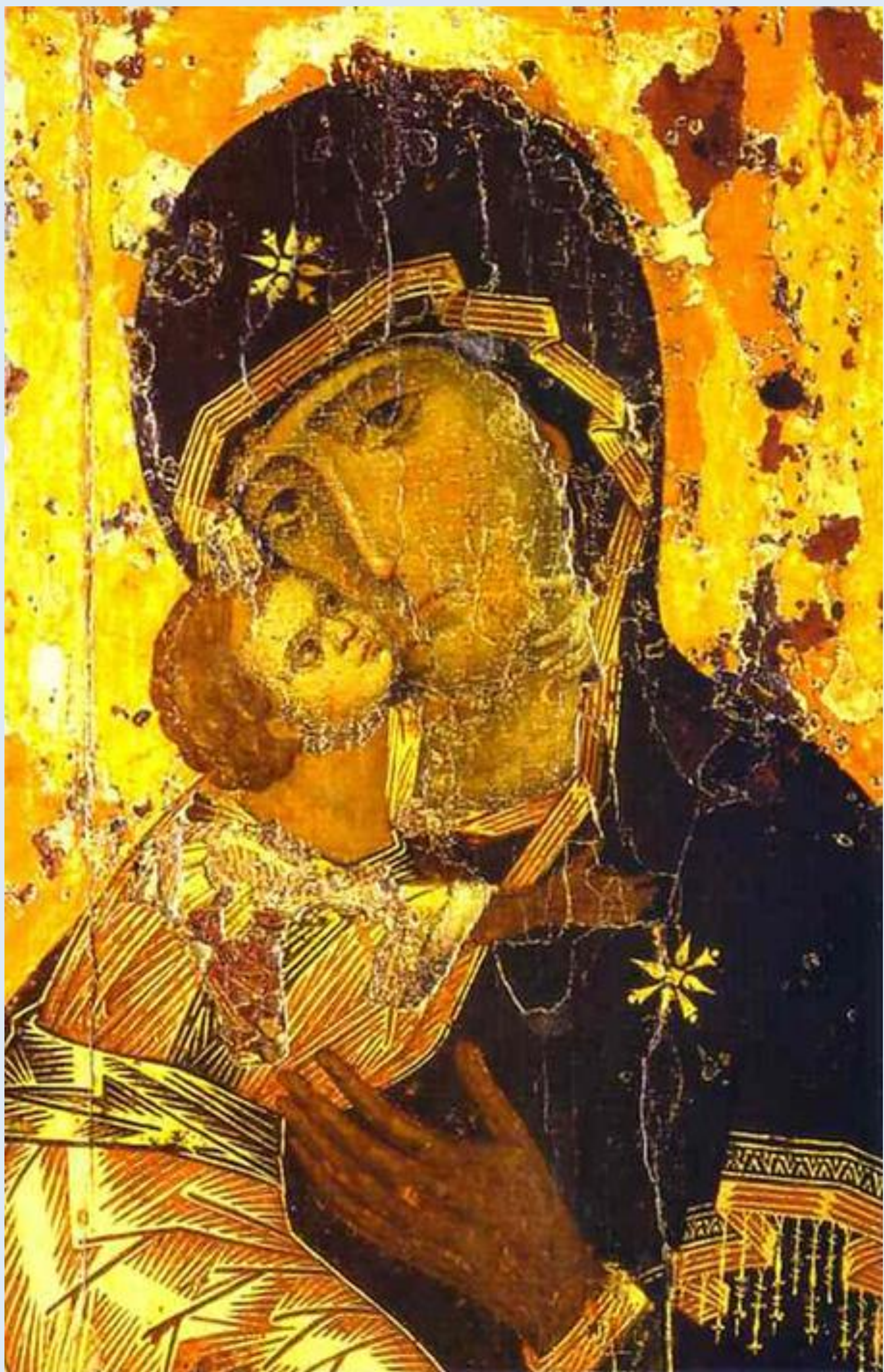

МР ѲУ
ІС · ХС
ВЛАДИМИРСКЇА


МР
ѲУ
ІС ХС

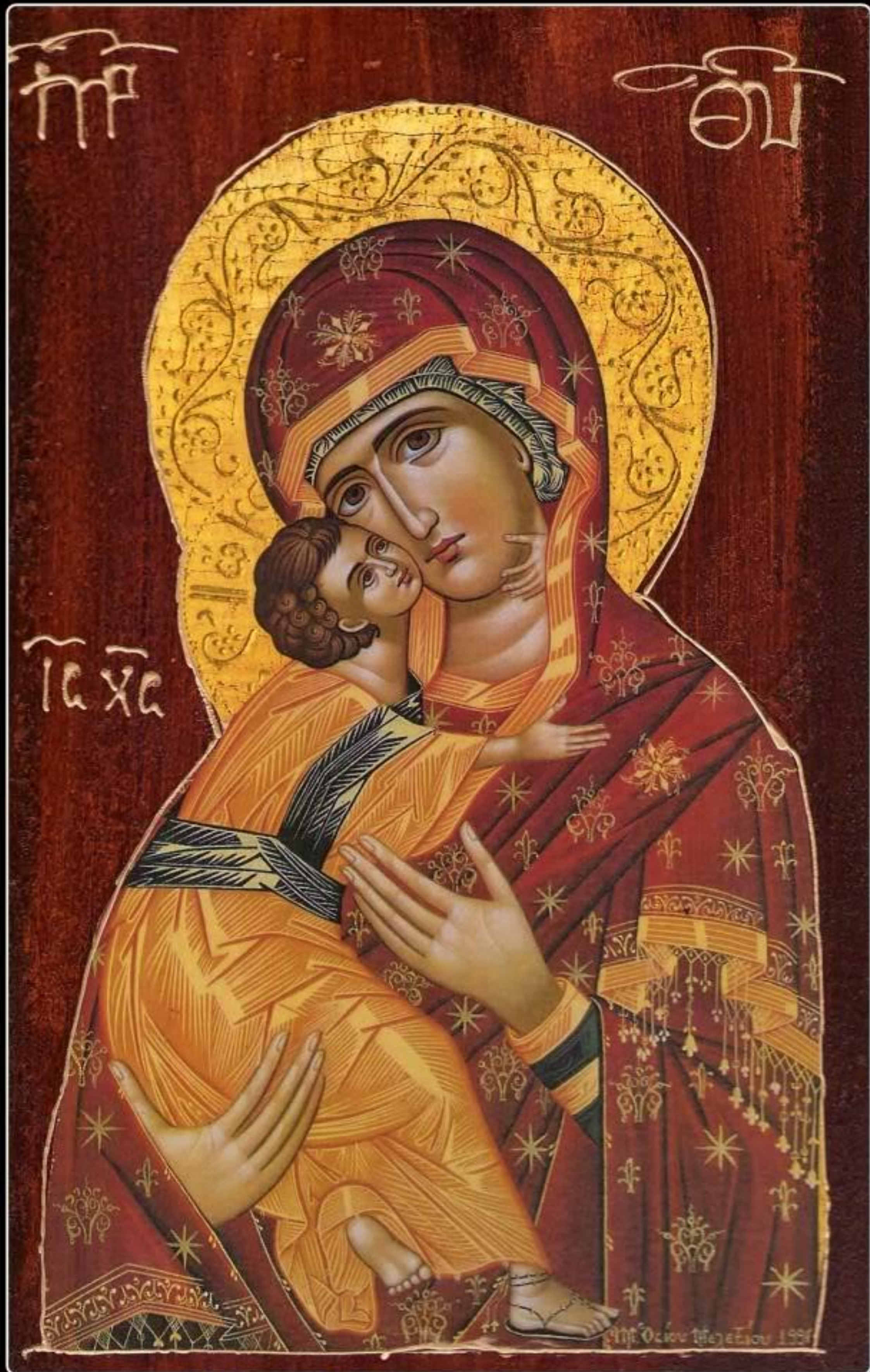










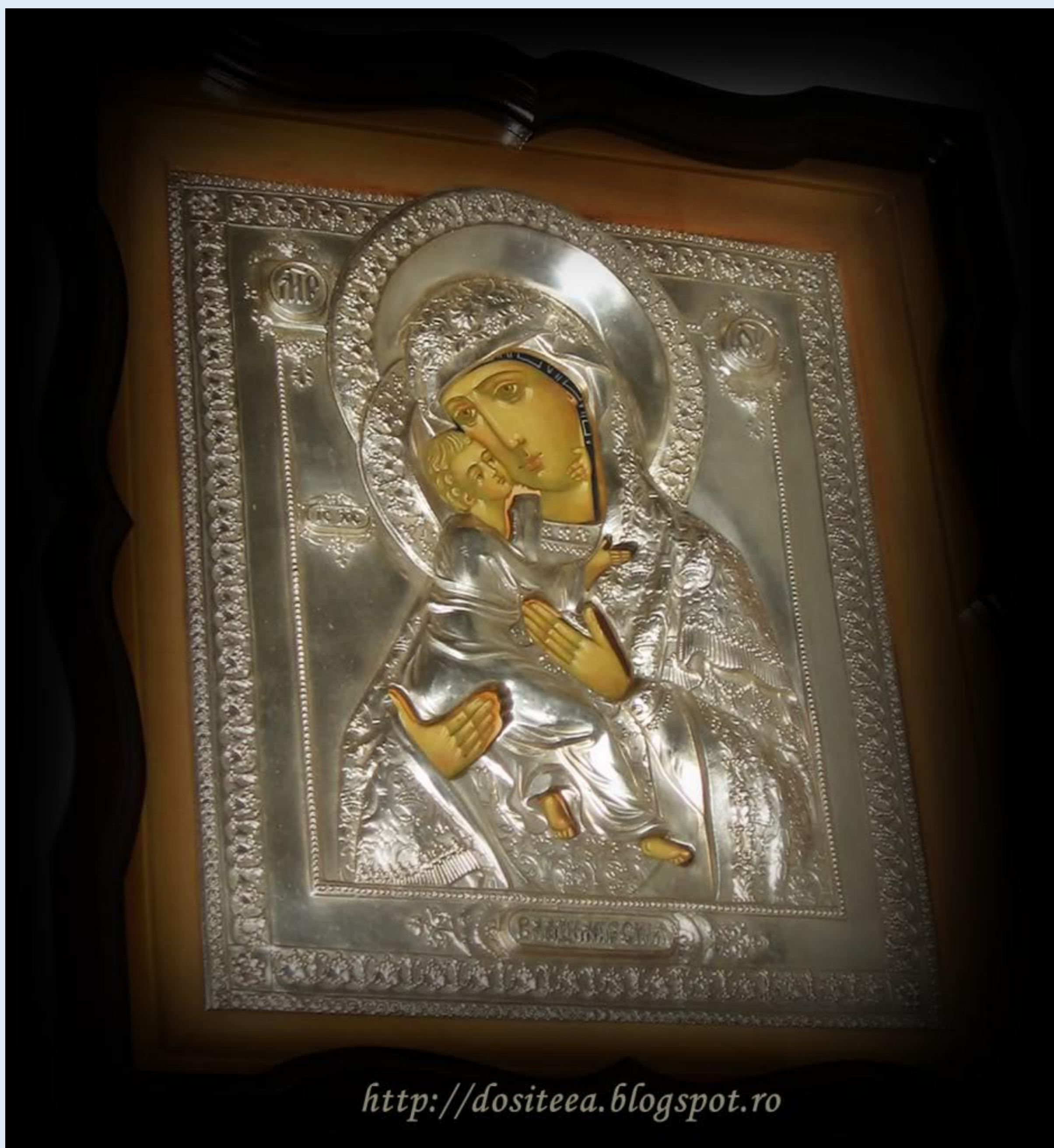

ΜΡ
ΘΥ
ΙC XC
http://dositeea.blogspot.ro



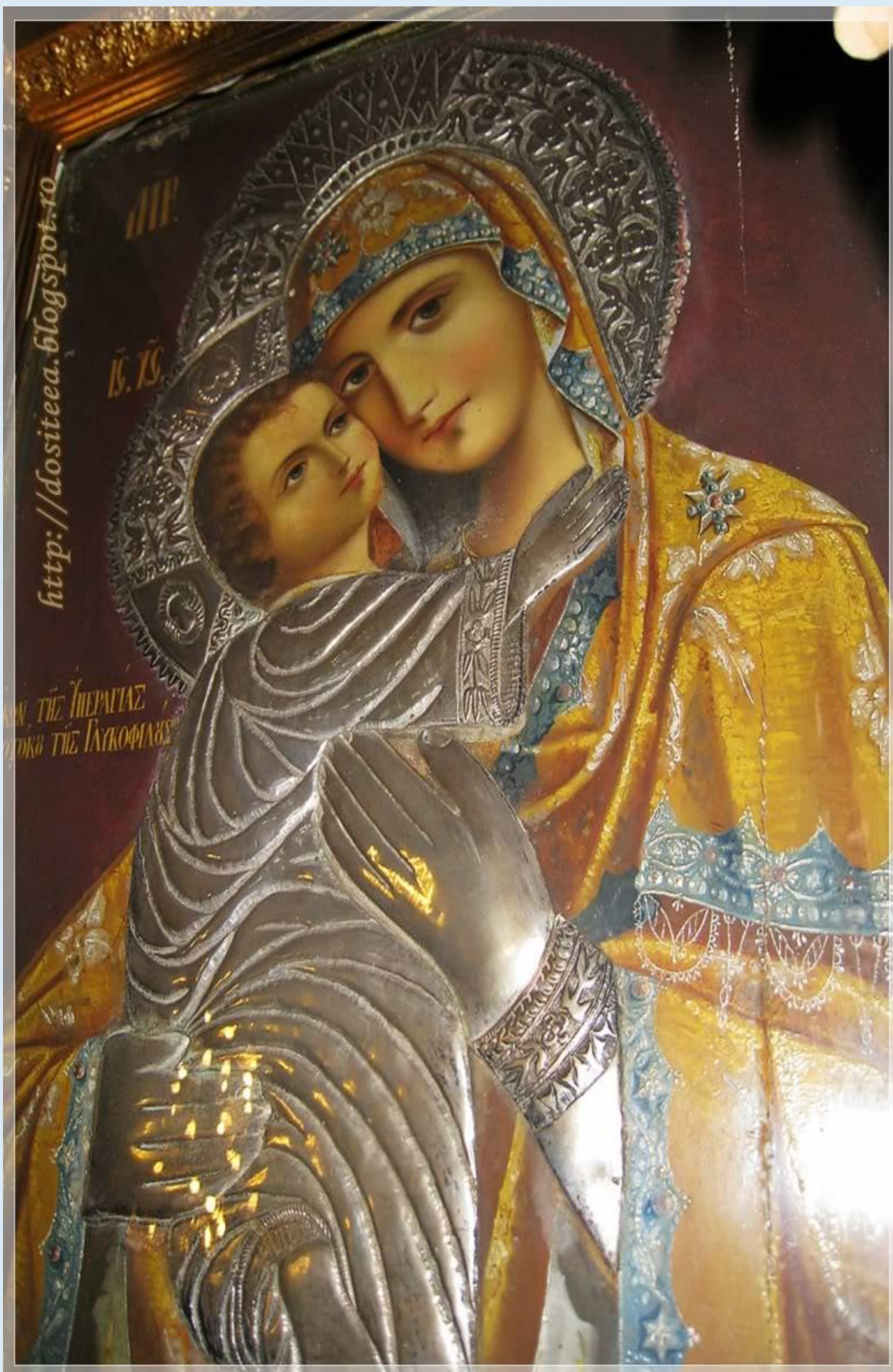

http://dositeea.blogspot.ro

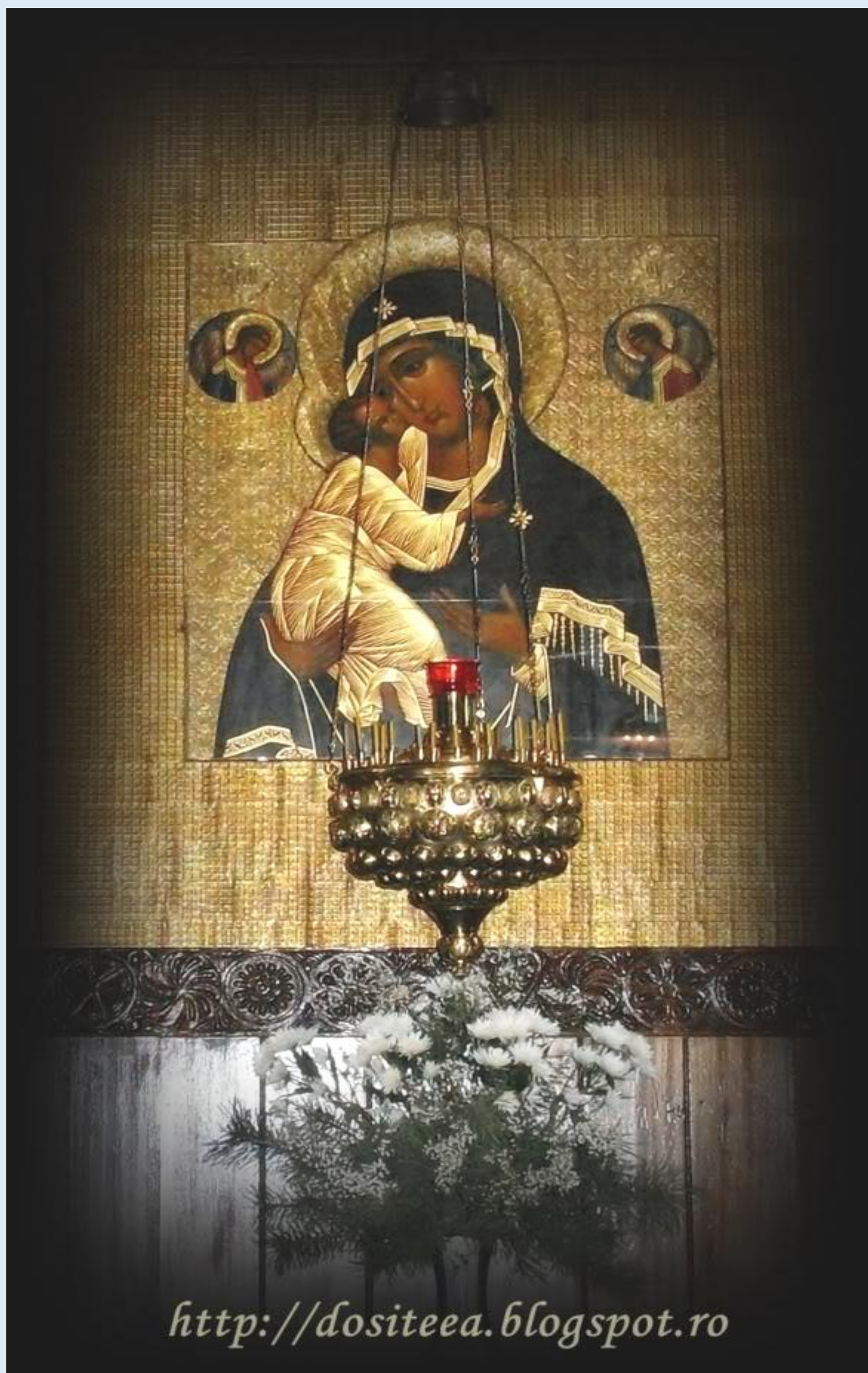

http://dositeea.blogspot.ro


МР
ΘУ
ВЛАДИМИРСКІЯ ПР. БЦЫ


http://dositeea.blogspot.ro


Icoana Maicii Domnului din Vladimir
http://dositeea.blogspot.com


http://dositeea.blogspot.ro


http://dositeea.blogspot.ro






МР
ΘΥ
ІС·ХС




www.ikona2.info


ΜΡ
ΘΥ
ΙC ΧC




иконы Светланы Богатовой
spb-icon.ru

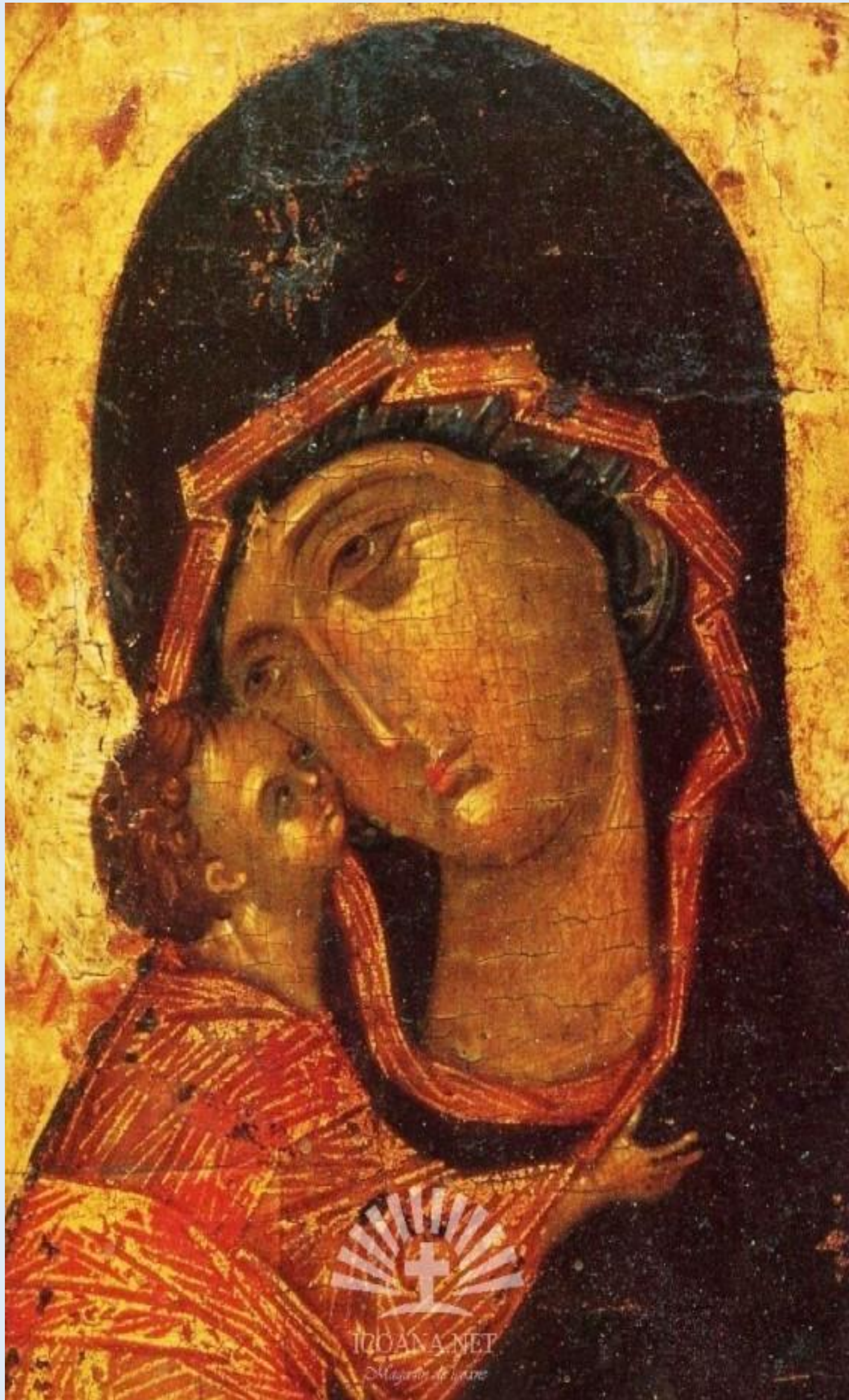



www.Icon-Art.ru




МР ѲУ
ѠБРАЗ ПРЕСТЫЯ БЦЫ ВОЛОКОЛАМСКІЯ


МР ѲУ
ІС ХС


ICOANA.NET





Icoană din Biserica „Naşterea Maicii Domnului” şi „Sfinţii martiri Brâncoveni” din Deva








Волоколамская икона
Божией Матери
(1572)













Icoana Maicii Domnului ”Vladimirskaia” pictată de marele Andrei Rubliov (1408 г.)





Bucură-te, Preacurată, care din icoana ta izvorăşti nouă mulţime de milos-tiviri!